

ДРУКАР

K-6546

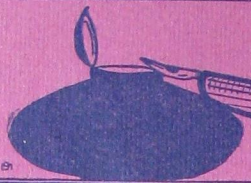
ЖОВТЕНЬ

*1898
1894*
№ 18

ОРГАН ВСЕУКРАЇНСЬКОГО КОМІТЕТУ ТА
ХАРКІВСЬКОГО ОКРУЖНОГО ВІДДІЛУ
ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ РОБІТНИКІВ
ПОЛІГРАФВИРОБНИЦТВА

1928

Редакція журналу звертається до всіх передплатників "Друкар" з проханням покрити заборгованість за попередні місяці та внести аванс на майбутню передплату.
Всі претензії на недосилку журналу то-що треба надсилати до редакції негайно.

НАМ НИНІШНЬ

В порыве раціоналізаторського увачення і восторгів Ніколаєвського видавництва "Красный Николаев" сократили своего агента Дашевского, работа которого состояла в приеме объявлений. Это не обстоятельство ничуть не помешало этому же издательству принять к себе на работу этого же Дашевского на прежнюю должность чуть ли не на второй день после сокращения. Но на процентную оплату.

"Не вмер, как говорят, так змер", — Дашевский продолжает зарабатывать в среднем около 60 руб. в месяц, числясь, как сокращенный, на бирже труда, а именно, конечно, соответствующее пособие.

Кто-то когда-то говорил ему, что это не этично, не достойно члена союза, но у Дашевского всегда ответ на языке: я безработный. В доказательство этого он показывал свой профбилет и этим ограничивался. Дело докатилось до закона. Последний прекуратор Дашевского об исключении из союза, но на него профуговывания действовали приримательною столько же, как старый горох на стену.

В результате вопрос был обсужден на групповом. Все ждали исключения из союза, но наши мягкосудачники решили ограничиться выговором и показательным судом.

Насколько это поможет исправить сознательного врага — пока неизвестно, но нам кажется, что нужно было бы в таких случаях действовать более решительно.

Шпонак

Ленинградський губвідділ спілки друкарів сповіщає, що через безробіття він не братиме на облік та не допомагатиме безробітним, що призвядать до Ленінграду без попереднього запитання

УВАГА!

Кувенький кошторис, на якому живе й досі журнал "Друкар", не дає змоги відповідно розпорити роботу.

Брак потрібних коштів примушує видавати "Друкар" без достатньої кількості малюнків і відділів: гумору, розваж, літературної сторінки то-що. Тому то частіше журнал має неприємливий вигляд з боку зовнішнього та складається лише з роборісською матеріалом.

Крім того, через вихід один раз на місяць чимало іноді забуває про свій журнал, а матеріал, що його надсилається з місць, дуже спізнюється й через те робиться не цікавим.

Тому на 2-й Всеукраїнській конференції друкарів та робітників преси, президія ВУК ПСРП висуває питання про видання журналу "Друкар" двічі на місяць збільшення кошторису так на разухок деякого збільшення переплати, як і через доплату.

Конференція затвердила цю пропозицію й редакція сподівається наступне число "Друкар" видати двоохтижневиком, у кращому вигляді, більше оздобленим малюнками з відділами гумору, розваж то-що, і спеціальним відділом "Серед робітників преси", коли ЦК нашої спілки затвердить відповідні на це кошти.

Отже всі завкомі, МК, робкори та уповноважені по передплаті, повинні подіти про широке розповсюдження "Друкар" та збільшення переплати на нього.

◆ Полтавська офіційна спілка зауважила місцевому "Поліграфу", що несприятливо приймати на роботу скарбника та це без посередства й згоди спілки, який в минулому розратник, про що господарям було добре відомо. Тим більше цього не можна було робити, бо в спілці лічаться безробітні скарбники, яких можна довірити цю роботу.

◆ Нездолано купівельна округота РСІ розглядала заяву одного члена спілки друкарів, що її надіслав ВУК ПСРП, про азовлявання в Сватівській друкарні.

РСІ констатувала недосить уважне ставлення зав. друкарні, т. Купермана, до прибіму замовлення, через що були випадки несприбутковання коштів, одержаних за замовлення. На день обслуговування друкарні було встановлено, що в касі нехватало біля 50 крб., які Куперман витратив на власні потреби.

За припущення неформальності в роботі Купівельна РСІ винесла зав. друкарні, Куперману, догану за опублікуванням в пресі та запропонувавши йому негайно покрити недостатку в касі та несприбутковані кошти, й одночасно налагодити рахунок.

ДРУКАРІ ТА РОБІТНИКИ ПРЕСИ!

**ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ
СВІЙ ЖУРНАЛ
ДРУКАР!**

ЗМІСТ: Передова • 2-га Всеукраїнська конференція друкарів • Стан паперу • Відділ техніки, раціоналізації, ініціатив • На місяця • На культурній дільниці • Беззаголку • Юридична сторінка • Шахи й шахи • Безробіття серед друкарів України • Нам пишуть.

ЖОВТЕНЬ 1928 РОКУ

K.6588

Вступаємо в дванадцятий

Рік тому, коли ми робили підсумки першого десятиріччя нашої соціалістичної будівництва, ми відзначили величезні досягнення і в нашій поліграфічній промисловості, і в нашій видавничій справі. Із дрібних, розпорошених, примітивних друкарень, із карликових видавництв у нас виросли великі друкарні зі значним удосконаленням, у нас виросли міцні видавництва, що широко розгорнули свою роботу на культурному фронті. Поряд з цим збільшується продуктивність праці, дешевшаються собівартість продукції та поліпшується її якість.

Факти самі говорять за себе.

Але одинадцятий рік, рік початку другого десятиріччя нашої роботи, був роком великих утруднень, що виникли, головним чином, на ґрунті паперової кризи. Наприклад, у четвертому кварталі 1927/28 року Україна одержала паперу тільки 43,7 % фактичної потреби. Це, безперечно, не могло не відбитися на стані наших виробничих планів: зайві збитки для виробництва і шкода для самого виробництва.

Проте, як б у нас труднощі не були, вони матимуть тимчасовий характер, бо в цілому наша поліграфпромишловість, наші видавничі справи, як і все наше соціалістичне будівництво, мають твердий ґрунт для свого невпинного зросту. Наша поліграфія, головним чином, вистововує продукцію культурних потреб самого населення. Нашу промишловість покликано обслуговувати, головним чином, культурний фронт нашої країни, який посідає чільне місце у всьому нашому соціалістичному будівництві.

І тому перспективи розвитку поліграфпромишловості, перспективи видавничої діяльності, безперечно, є, їй не можуть не бути, бо ішла про культурну революцію, що їх висунула наша партія і радивада, з'являються тим чинником, який природно вимагає поширення нашої виробничої діяльності. Ми вже на 1928/29 виробничий рік у виробничих програмах маємо передбачення на збільшення загальної продукції — по місцевій поліграфпромишловості України передбачається збільшити загальну продукцію на 9,3 %, на капітальні роботи місцевої промишловості асигновано 800.000 карб., у великих підприємствах поліграфії випуск продукції преси передбачається на 19.027.000 карб., в той час, як минулого року було випущено на 16.979.000.

Ці коротенькі показники яскраво свідчать нам про те, що наша поліграфічна промишловість вступає в дванадцятий виробничий рік з нахваленням певних господарчих підойм.

Інакше й бути не може, бо ми спостерігаємо культурний зріст трудящого населення України, ми бачимо й відчуваємо його культурні вимоги і це зобов'язує нашу поліграфію невпинно збільшувати виробіи культурних цінностей.

Проте, як за минулий рік мали чимало й утруднень — були простої, було скорочення штафів, це все моменти для профспілкової організації важкі, неприємні.

Але ці труднощі ще й надалі будуть, і ми, вступаючи в дванадцятий рік нашої господарювання, повинні їх бачити. Треба з певною свідомістю і одвертістю дивитися на ці труднощі, одначе не втрачаючи ясної перспективи нашого будівництва. Паперова криза ще не минула, устаткування наших підприємств потребує багато ще де-чого. А поряд з цими господарчими труднощами утруднюється й робота наших профорганізацій. І тут наші низові, профсередки з певною відповідальністю та знанням своєї справи повинні керувати всю громадську думку, всю енергію на подоляння цих труднощів.

Профорганізації в цілому, допомагаючи нашим господарчим органам повинні, повсякчас дбати про поліпшення стану самого робітництва, про більш повне задоволення його культурно-побутових вимог, а також дбати про політичне виховання, про піднесення його політичного рівня.

У нас це остаточно не проведено тарифної реформи, ще не скрізь гарызд з нормами, ще в багатьох профорганізаціях ми не маємо клубів, червоних кутків тощо. Це все першочергові наші завдання, на цьому ми мусимо заострити свою увагу.

Ми, поліграфісти та робітники преси, стоїмо на відповідальній ділянці нашої культурної революції. Ми під проводом Комуністичної партії організуємо через пресу громадську думку навколо соціалістичного будівництва, ми оформлюємо друковане слово, яке скеровується для соціалістичного будівництва, ми „оруженосі“ пролетарської самокритики, і стоїмо в передових запонах розпоряження українського культурного процесу, на нас Комуністична партія й увесь пролетаріат покляли величезну відповідальність, довіривши нам наймудрішу казасову зброю — Комуністичну, радянську пресу і ми мусимо виправдати це довіря.

Отже, вступаючи в дванадцятий рік ми з повною пролетарською свідомістю повинні врахувати ці відповідальні завдання, і, ще з більшою напруженістю, взятися за їх виконання.

Під вірним проводом Комуністичної партії, ми здійснюватимемо її-ж бойові засла.

59 68

84718

ДРУГА ВСЕУКРАЇНСЬКА

На 2-й Всеукраїнській конференції друкарів та робітників преси, що закінчилася 23-го жовтня, було заслухано та обговорено низку професійних та господарчих питань, нарешті, було переведено вибори на Всеукраїнській та Всеосвітній з'їзди профспілок і друкарів.

Першим було заслухано звіт ВУРПС. Доповідь зазначала, що, на ґрунті поширення промисловості, кількості зростає й робоча сила, збільшується кількість членів спілок, а поруч з тим також зростає зарплата робітників, поліпшуються умови праці на підприємствах, задовольняється культурні вимоги членської маси. Ширше розгортається робітнича демократія й поступово прищеплюється здорова пролетарська самкритика, що сприяє більшому втігуванню робітничої класи в загальне соціалістичне будівництво. В зв'язку з розгортанням самкритики виявлено низку хворобливих явищ в профгромадах, що привело до розпуску деяких організацій, або до перевиборів, щоб оздоровити обставини роботи.

Номинальна зарплата в 1926/27 роках зросла на 10,6%, реально на 14,6%. В цьому ж році зарплатно номинально піднесено на 7,2% при чому її доля в собівартості по всій промисловості України знизилася на 7%.

Що до економії, то ВУРПС проробило низку важких питань, наприклад, про масовий контроль над зниженням ціл, про виробничі наради та раціоналізацію виробництва, про зняття адм.-тосп. витрат та масову економію тощо. Вдалося відповісти увагу винахідникам, кількість яких на Україні значно зросла.

Витрати на житлобудівництво зросли до 87 млн. крб. Велику увагу відано клубному будівництву, піднесено роботу бібліотек, фізкультурних осередків та військову. Посилено українізацію та клубну роботу.

В дебатах по доповіді виступало 27 делегатів конференції. Вони, головним чином, звернули увагу на питання більш рішучо боротися з розтратами в спілкових організаціях і вимагати більшої кари для винних. Де-хілька чоловік звернули увагу на розгортання самкритики в масах та вимагали запобігання перекурчуванню в ціл плавці та бюрократизму. Що до безробіття, то делегати вказували на необхідність чистки біржі праці від осіб, що не шукають роботи, боротьби з надурочинами та тимчасовими роботами, поліпшення умови на біржах, та поширення трудової допомоги. Одночасно делегати вимагали переорієнтації безробітних друкарів на фахи індустріальної промисловості. Багатою промовців настановили на тому, що ВУРПС повинен звернути увагу на поліпшення поліграфпромисловості, — збільшити асигнування на неї коштів. Необхідно краще популяризувати семінодинний робітничий день.

Другим питанням порядку денного була доповідь ВУКУ друкарів про роботу за минулий від 3-го Всеукраїнського З'їзду — період.

Кількість ВУКУ проходила в умовах тих або інших труднощів поліграфпромисловості.

В 27/28 роках продукція за I квартал дає значний зріст але вже в другому кварталі спостерігається зменшення в продукції та великий простой. Для ліквідації останніх було вжито скорочення час, а по деяких друкарнях примушено було зробити скорочення амінок робітничої сили.

Комашинами нагнали підприємств особливо мало місце через неперорядковисті поліграфіки, медарову конкуренцію й т.д., що особливо відбилася на харківській поліграфпромисловості, яка за 26/27 роки мала біля 600 тисяч карб. збитків. Щоб

оздоровити харківську промисловість було утворено трест "Харків-Друк", який зараз об'єднує 6 підприємств в 1900 робітниками.

За перший квартал 27/28 року продуктивність зростає в рівень з зарплатною, але в II кварталі денна виробка на 1-го робітника зменшується проти зарплати.

У контрольних цифрах на 1928/29 рік, що складено Комітетом поліграфпромисловості, передбачається збільшення загальної продукції на 9,3%, по 49 підприємств місцеві поліграфпромисловості, які охоплюють 5281 робітників. Продуктивність праці повинна збільшитися на 11,2%, а зарплата — тільки на 1,6%, що дасть можливість знизити у 28/29 році собівартість продукції на 7,5%. На капітальні роботи асигновано 800 тис. карб.

Основні показники стану нашої преси свідчать про її невпинний кількісний зріст. Мовлячи про попередні видання таке становить: тираж в тисячах в 26/27 р.—27.108, в 27/28 р.—27.000, в 28/29 р.—33.100. Продукція в тисячах відбитків в 26/27 р.—171.716, в 27/28 р.—175.000, в 28/29 р.—209.550, а вартість продукції (номинал) в тисячах карб. в 26/27 р.—12.779, в 27/28 р.—16.975, в 28/29 р.—19.027.

Стан збільшення за звітний період такий: на початку 1927 р. помічались зменшення зальної оплати, так у 25/26 р. зальщина складала 35%, у IV кварталі, але у I кварталі 26/27 р. зальщина падає до 31,9%, і тільки в IV кварталі але збільшення до 36,9%. Протягом 27/28 р. помічались більша стабілізація зальщини — за невеликими коливаннями: так у I кварталі — 36,9%, у II — 35,2%, у III — 35,6%. Цього вдалося досягнути завдяки лінії, вказаної ВУКОМ та місцевими організаціями на закріплення зальщини. Це, головним чином, сприяло і закріпленню рівня зарплати, — так, місячна зарплата на 1 робітника: у IV кварталі 23/27 р.—78 карб. 51 коп., у I кварталі 27/28 р.—81 карб. 44 коп., у II—79 карб. 93 коп., у III—80 карб. 54 коп.

Поліпшенню роботи організацій що до складання козумов та попереднього вивчення фінансового стану підприємств. В результаті підготовчої роботи участь членів спілки та їх активність підчас обговорення козумов значно зросла. Оглядуючи зборів робітниками ставило 60—95%.

Кількість конфліктів значно зменшилася, так у 28 році конфліктів було по 1.680 гол. чи 10% робітників, в той час, як у 27 році в конфлікти було втягнуто 5.297 чи 44% всіх робітників, що охоплює козумов.

На 1/III—28 р. тарифною реформою охоплено тільки 4.268 робітників чи 26% всіх робітників. На 2 липня 28 р. тарифною реформою охоплено вже 43,5%. Невповне переведення реформи пояснюється, головним чином, тим півним одержанням матеріалів а центру та тим, що госпоргани вважали недостатню участь у підготовчій реформі.

Досягнуто значне збільшення ролі тарифної ставки пересічної кваліфікації од 23% до 20,7% та впорядковано й спрощено та рефракцію робітників. Але півне переведення реформи припущує деякі несправності: відсутність на тарифної довідника, зменшено плату нижчим розрядом, недосить популяризовано реформу серед робітників то-що.

Основною роботою секції робітників преси за минулий період було переведення тарифної реформи. Майже всі проекти тарифної реформи округових організацій проходили через попередню перевірку ВУБУ секції. На тепер тарифну реформу проведено у всіх секціях, за винятком харківської та двох-трех робітників округ, де ще ця робота не закінчено. Тарифна реформа по

Друга Всеукраїнська конференція друкарів, що зібралася для обговорення чергових професійних та господарчих питань, шле своє гарне вітання від імені 21.000 друкарів та робітників преси України неохитому більшовику-ленінцю, який керує протягом 10 років революційним рухом СРСР, М. П. Томському
Побажамо Вам багатьох років роботи на зміцнення та сплочення пролетаріату СРСР, що буде соціалістичне господарство під керівництвом Великої Комуністичної партії

КОНФЕРЕНЦІЯ ДРУКАРІВ

роб. пресі зменшили різниці в розмірах оплати поміж вищими та нижчими групами. Як правило, в нижчих групах збільшення зарплатні, а в вищих—зменшення. Підвищення одержувало 60%, зниження 18% і на сторону різниці зацікавилася 22%.

ВУК безпосередньо взяв участь у виробі п'ятирічного перспективного плану поліграфічно-видавничої та контрольних цифр на 28/29 рік.

Питання про посилення роботи виробничих комісій та нарад обмірковувалося на 2 пленумі ВУКУ, що ухвалив вжити заходів до більшого втягнення до роботи нарад робітників та адм.-господарчого персоналу, організувати виробничу роботу по цехах то-що.

За планом переведу підприємств на 7-годинний день у 1929 році ЦК намітив на Україні 7 підприємств, в яких працює найкш 2500 чол. Більшість з цих підприємств проробили матеріали про можливість переходу на 7 годин і тільки трест „Харків-Друк“ доводить неможливість зробити це в друкарні ім. Багатинського та літографії, тому що вони мають механі. апарати, і неі раціоналізаторські заходи, головним чином, скеровано на аквідацію збитковості підприємств.

Питання про переїзд на 7-мигоднинний день остаточно розробляється комітетом поліграфічно-видавничої, який, до речі, не досить уважно поставився до справи.

Винахідництво зняшло на підприємствах багатьох прихильників. Винахідники працюють над процесами раціоналізації та спрощення виробництва. Треба одмітити, що винахідництво не зустрічає досить повного сприяння з боку господарів і достатньої уваги з боку профспілок.

За директивою III з'їзду, наші організації, у випадках послаблення нагруги, насторожно добувалися скорочення часу та відпусток за рахунок робітників, замість прямого скорочення штатів. Цей замір дає можливість зберегти на виробничих підприємствах робітників та припинити масові скорочення штатів. Лише в разі, коли скорочення нагруги набувало сталій характер, спілкові організації погоджувалися на скорочення штатів.

У зв'язку з ростом безробіття з початку 1929 року введено 1% відрахування на користь безробітним, що забезпечило грошову допомогу в межах інструкції ЦК. Рост мішків фонду та збільшення відрахування членських внесків до фонду безробітних дали можливість з березня 1928 року зовсім відмовитися від спеціальних відрахувань застрахуваних 1/2% відрахування тільки по 4 організаціях—Київ, Одесі, Дніпропетровському та Полтаві. Разом видано допомоги в 1927 році 117.145 карб. та за першу половину в 1928 році 54.354 карб.

За 1927 рік кількості трудових мішків виросла до 36 в 758 чл. нашої спілки.

З'їзд поновив методи живого зв'язку ВУКУ з місцями. Взагалі об'єднуваням на 2 роки охоплено 32 організації, що об'єднували 93% членів нашої спілки.

Під час перевірочних низових осередків та, особливо, округових з'їздів нашої спілки помічалося широке розгортання масової критики; десятки делегатів виступили та відмічали наші недоліки. Помічалося послаблення критики, головним чином, тому, що організації та низові осередки ніяко не підготувалися перед робітниками у своїй роботі, тому підчас об'єднування, ВУК давав директиви про посилення звітності перед робітниками масами, використовуючи для цього також і форми звітів через стінгазети, розмови підчас перерв на обід і т. ін.

В липні 1927 р. до м.Києва було переведено 4519 робітників преси й організації налагодили роботу.

3-й пленум ВУКУ 1929-го прийняв рішення про утворення секцій картонажників. Сему ці організації по великих організаціях, де в значній групі картонажників—у Харкові, Київі та Одесі. Зараз ВУК опрацює питання про організацію Всеукраїнського бюро секцій картонажників.

По окремих організаціях спілки помічалося перевитрати проти кошторису, без погодження в ВУКом: харківський окремий—по орфунду 1829 карб., по кулфунду—7176 карб. 68 ж., по фонду безробітних—2000 ж. Витрати Харкова та фонди не за призначенням становить 1700 карб. Київський окремий дає перевитрати по орфунду 1170 карб. Одеський окремий—490 карб. й так далі.

За звичайний період списалися розтрата в 2868 карб.; у 1926/27-го 7366 карб. в 1927/28 р.

Головна причина розтрат—неуважне ставлення та відсутність відповідного контролю з боку організації до постановки фінансів, а головне, неуважні та неспівбачливі ревізії.

За звичайний період почато будівлю Харківського клубу. Превидія ВУКУ декілька разів заслуховувала доповіді окремійду про хід будівництва, сприяла відпуску дотацій на клуб вищими

Засідання Всеукр. конференції

організаціями, добиваючись цього через ВУРПБ та ЦК, та дава гроші з коштів фонду ВУКУ.

Зараз переустатковуються клуби в Одесі, Київі, Дніпропетровському. Широко розвинуту роботу що до переустаткування червоних кутків та влаштування нових.

ВУК дав дотації організаціям від свого кулфунду в 1927 р.—11.650 карб. та у першому півріччі 1928 р.—6.080 карб.

За звичайний період значно поширено сітку червоних кутків та багато з них переустатковано. Взагалі з 120 низових осередків—91 мають червоні кутки. Естрада та сцену мають тільки 27 великих червоних кутків.

У зимі 1928 р. по 120 низових осередках працювало 26 гуртків фізкультури з 356 учасниками та при клубках—4 гуртка з 101 учасниками. Фізкультурні команди від України брали участь у Всеукраїнському змаганні нашої спілки та взяли приз від ЦК ПСРПВ. 36 шахо-шахових гуртків на підприємствах охоплюють біля 600 учасників. Для перевірки досягнень у галузі цього спорту ВУК організував Всеукраїнський шахо-шаховий турнір друкарів.

В дебатах виступало понад 40 делегатів, що поряд з досягненнями в роботі ВУКУ відмічали також і низку хиб, а саме: непоспішність переведення тарифної реформи, що це велику кількість померучих робіт, недостатню роботу по вивезуванню, владу ініціювання по підготовці адміністраторів, жорстку фінансову лінію то-що. Значна кількість, що українська проходила повільно, не має достатньої уважності з секцією робітників преси, „Друкар“ виходить не регулярно, послаблено економроботу на місцях то-що.

Нарешті, конференція визнала роботу ВУКУ—задовольняючою. Після цього доповідів Папертстр, а потім відбулися вибори на з'їзд.

На Всеукраїнській з'їзду друкарів обрано—34 делегати в тім числі й т. т. Угогов, Жваго, Ронін, Замарів, Погрібний, Веселоский, Машков, Багний, Акерман, Сердюк то-що. На Всеукраїнській з'їзді профспілкою обрано т. Жваго та на Всеукраїнській—т. Платинова.

Конференція пройшла при активній участі всіх делегатів, що дає можливість вивести всі недоліки в роботі ВУКУ, щоб він зміг виправити їх в далішній своїй роботі.

Практичні вказівки конференції будуть з успіхом виконані при активній підтримці зовсього активу та членської маси друкарів і робітників преси.

Жваго

Стан паперу

Остання Всеукраїнська конференція спілки друкарів слухала доповідь представника Всеукраїнського Паперсиндикату, тов. Миколаїва, про перспективи виробництва паперу та постачання його для поліграфічної промисловості.

Перспективи змальовуються в такий спосіб: протягом найближчих п'яти років передбачається витратити на капітальне будівництво 197 млн. карб., а всього разом на паперову промисловість 280 млн. карб. Основний капітал на прикінці п'ятирічки досягне 425 млн. карб. проти 145 млн. карб. на 1-е жовтня ц. р. Врешті це збільшить паперову промисловість СРСР майже вдвічі проти цього року. Загальне вироблення паперу 1928-29 року має досягти 412000 тонн, а на прикінці п'ятирічки цебто 1932-33 року — 798000 тонн. Розгортання виробництва паперу звільнятиме нас від залежності од закордону, а розмір імпортного паперу щорічно зменшуватиметься.

Дефіцитність паперового ринку поставила завдання перед всією паперовою промисловістю — вишукати засоби збільшення кількості паперу. Для цього намічається дальше трестування розпорошеної частини паперової промисловості, в тому числі й місцевих підприємств, і раціоналізації техніки виробництва на фабриках.

Доповідь Паперсиндикату викликала великі дебати на конференції. Промовці підкреслювали, що жодного планування й регулювання паперового ринку фактично немає.

Багато було скарг на те, що потреби України, порівняно з іншими частинами Союзу, задовольняються неправильно. Питому вагу України в цьому дефіцитному краї встановлено в розмірі 21,5%, а паперу Україна фактично одержує лише 10,7%. За статистичними даними, Україна одержує на душу населення на 40% менше, ніж в Союзі. Заявки України задовольняються в розмірі 65%, при чому ці заявки складено на підставі "голодних" норм. За першу половину 1927-28 року Україні було виділено 45% потреби, а з цієї кількості фактично видано лише 39%. На перший квартал 1928-29 р.

Україні виділено 38% потреби. Харчова продукція України становить 53% харчової продукції Союзу, а кількість робітників цієї промисловості становить 37% загальної кількості робітників харчової промисловості. Проте, Україні лише видають, в тому числі й харчові промисловості, паперу в розмірі 15% загального споживання по СРСР.

Недостатнє постачання України папером — промовці пояснюють не тим, що не вистачає паперу взагалі, а тим, що Україні не надається потрібної уваги. В дебатах було вказано приклади про те, що представники поліграфічних підприємств Москви та Ленінграду приїждять по замовленням до Харкова, заявляючи, що в них паперу досить і не вистачає замовлень. Тому вони й приїхали одержати замовлення з Харкова. Промовці висували рішучу потребу підвищити питому вагу України у споживанні паперу.

Конференція відзначила неправильний розподіл паперу між споживачами на Україні, що пояснюється наявністю кількох паперорозподільних організацій. Тому конференція запропонувала регулюючим органам ліквідувати зайві інстанції товаропровідної сітки щодо розподілу паперу на Україні. Водночас визнано за потрібне реорганізувати українську філію Паперсиндикату у Всеукраїнський Паперовий синдикат.

Щоб полегшити важкий стан з папером на Україні, конференція вважала за необхідне, щоб синдикат негайно надіслав 500 тонн паперу в розпорядження харківської контори. Цей папер мусить покривати недогроз 4-го кварталу.

Весь розподіл паперу повинен перейти в одні руки, а саме до Всеукраїнського Паперсиндикату на якому й повинна лежати повна відповідальність за вірне й своєчасне постачання всіх районів Української Республіки.

Однак Всеукраїнська конференція не вважала, що заходи, вказані в її резолюції розв'яжуть всі питання дефіциту паперу, але упевнена, що ці міроприємства дадуть можливість поліграфічним підприємствам вийти в деякій мірі з кризи.

К кризи бумаги

Регулюючіє і плануєючіє поліграфіпромишленості центральні органи, при ближайшей участии Бумсиндиката, на основе выявляемых комитетом по делам печати данных общей потребности страны и фактических данных, поступающих от потребителей с мест, точно в осязаемой крепости, распределяют бумагу группам потребителей, урезают фактическую потребность и устанавливают "голодные" нормы к производственным возможностям и фактической выработке бумажных трестов. Эти нормы, как обычное явление уже в течение долгого периода, на который они устанавливаются, вновь продолжают подвергаться пересмотру и изменяются в сторону уменьшения.

А на практике выполнение производственными трестами этих "голодных" норм, многократно уточняющихся, достигает не более 60—70%. Так, например, если по фабрикам Центробумтреста мы найдем относительно нормальное выполнение нарядов, то совершенно другая картина наблюдается по другим производственным трестам.

Мы имеем в виду, в частности, Укрбумтрест, главным образом, снабжающий Украину листовой бумагой и систематически, из квартала в квартал, не выполняющий плана заавса. Мало того, даже

в условиях невыполнения норм, бумага поступает крайне нерегулярно, что вызывает уж ничем не оправдываемые простои предприятий, работающих от получения до получения.

Остается предположить, что план заавса по отдельным районам неравномерно выполняется. Нам известен случай, когда Киев значительно превнес свою норму за счет резкого уменьшения заавса против нормы в Одессу и Харьков. Вряд ли есть нужда доказывать, сколько тинес "приголодные" нормы и "скальдающие" выполнение их пагубно отражается на работе полиграфпредприятий. Результатом такого снабжения являются крупные простои, сокращение рабочей силы, меняющаяся себестоимость, неуверенность рабочих в завтрашнем дне, исключительно напряженное состояние администрации и пр.

Мы считаем, что результатом регулирования распределения бумаги в плановом порядке должно быть регулярное и плановое поступление ее на места.

Мы на это обстоятельство обращаем внимание ВУК'а нашего союза и Комитета по регулированию полиграфпромышленности при ВСНХ УССР, требуя их серьезного вмешательства, во избежание упадка полиграфпромышленности.

И. Хусид

Що показало обслідування фінансової роботи харківського окрвдіділу нашої спілки

Переведене, за постановою президії ВУКу, обслідування фінансової роботи харківської спілки друкарів виявило низку хиб в галузі фінансової роботи.

Як загальне явище, по всіх обслідуваннях 4-х профсередках (ФЗК друкарні „Комуніст” та „Трансдрук”, МК вид-ва „Всеукраїнський Пролетарий” та „Пролетар”) спостерігається слабе керовництво збірщиками членських внесків. Там же неопрацьовано директиви ЦК і ВУКу щодо роботи скарбників, ревкомісій і збірщиків; робота ревкомісій—слаба, формальна, не досить уважна та невчасна (за винятком друкарні „Трансдрук”). Заборгованість по членських внесках велика, є багато неплатників більше ніж за 3 місяці; недостатньо (а в окремих випадках й цілком не було) провадилася боротьба з неплатниками, перед членською масою інформації про фінансову роботу—не робилося. Деякі профсередки затримують у себе зібрані з членів колективу внески, не передаючи їх до спілки. Мають місце великі перевитрати по культфонду без санкції окрвдіділу спілки. Заборгованість не стягається.

Значні недоліки обслідування виявлено в МК „Пролетар”.

До березня 1928 року—до більшості ордерів, як по прибутках, так і по витратах, не додано вивадухуючих документів. З березня 1928 р. новий техсекретар був одночасно: за скарбника (хоча до складу міщевому його не було обрано), за збірщика членських внесків (такого інституту—збірщиків—МК не вважав за потрібне у себе заводити), він же голова КВД, секретар культкомісії, комісії охорони праці. Рахівництво велося недбайливо, що не давало змоги перевірити чи правильно заприбутковано членські внески. Коли було перевірено 27 членських квитків, то виявилось що в 8-ми випадках одержані членські внески на загальну суму 20 карб. 18 коп. техсекретар до каси МК не вніс й не заприбуткував. В своєму власному профвітковій цей товариш відмітив уплату членських внесків за березень-квітень, хоч фактично внесків не платив.

Заборгованість по членських внесках в цьому колективі дуже велика; є багато т.т., в тому числі й відповідали робітники редакції, що не платили внесків протягом року й більше. Членські внески бралися чомусь-то не з суми фактичного заробітку, а з основної ставки (без гонорару), та лише в окремих випадках, урахувочну частину гонорару.

Поруч з позитивними моментами—задовольняюче поставленим рахівництвом спілки і клубного будівництва, обговоренням фінансових питань на нарадах голів та секретарів ФЗМК, по самому окрвдіділу—обслідування виявило значні та істотні недоліки, а саме: наради скарбників, ревкомісій та збірщиків скликаються дуже рідко, семінара для ревкомісій не було зовсім, інструкції ЦК і ВУКу щодо роботи ревкомісій і скарбників не було опрацьовано й не надіслано на місця.

Все це свідчить про кволе керівництво фінроботою ФЗМК, що й вибивалося на їх роботі.

Розтрата спілкових коштів з фонду безробітних при видачі допомоги безробітним кандидатом в члени правління спілки—Резніченком стаєся через дуже велике довір'я спілки й через те, що ревкомісія не перевіряла, як слід або зовсім не перевіряла документів, що подавав Резніченко. Крім цієї розтрати на 1336 карб. 40 к. Резніченко, яко головою групкому дрібних підприємств, розтратив ще 885 карб. 01 коп. По шости профсередках (Богодухів, Балки і т. ін.) теж були розтрати на 983—80 а яких частину вже повернено.

Звертають на себе увагу великі, без погодження з ВУКом, перевитрати по всіх фондах поверх затверджених кошторисів. Так, по оргфонду перевитрати ставлять 1829 карб. 31 к.

—Є також великі перевитрати і по культфонду. По статті „профосвіта”—витрати на суму 1183 карб. 38 к. (з загальної суми в 1293 карб. 38 к.) складають оплату 2-х робітників—одного з 1/1 до 1/VII, а другого з 15/IV до 1/VII, які фактично виконували загальну роботу культвідділу, себ-то гроші „профосвіти” пішли на оплату особистого складу. Перевитрати по культфонду складають біля 7000 карб.

На одноразові допомоги з фонду безробітних перевитрати складають 2000 карб.

Спостерігаються випадки використання спецфонду СРП й фонду клубного будівництва не за своїм прямим призначенням, що порушує порядок витрат коштів зі спецфондів. Так, з фонду клубного будівництва витрачено на подарунки підшефній частині 936 карб. 94 коп., а зі спецфонду секції роб. преси на різні витрати 752 карб. 95 коп.

Зі спецфонду СРП видано позичково членам спілки 2725 карб. 12 к., при чому з них 1246 карб. 12 к. видано було ще протягом минулого року до 1/1—28 р.

Нераціональні витрати привели до великого дефіциту по будинку відпочинку, що не функціонує та несвоєчасна ліквідація якого коштувала спілці 2888 карб. 51 коп. (на утримання сторожа та коня); нераціональні, неекономічні витрати на переведення окрвдіду: так за складання одного звіту оплачувався співробітник протягом 2-х місяців (270 карб.) і крім цього сплачено окремо товаришу за складання звіту 170 карб.

Президія ВУКу, розглянувши матеріал обслідування—затвердила пропозиції комісії щодо оздоровлення фінансової роботи харк. спілки друкарів й, беручи до уваги все вищезазначене, ухвалила поставити на вид правління й ревкомісії окрвдіділу за попередженням, що в разі повторення таких явищ, президія ВУКу примушена буде поставити питання про більш строгі заходи, аж до розпуску.

Матеріали харківського обслідування повинні стати пересторогою для інших наших організацій.

Інформацію профспілянської маси про фінансову роботу треба провадити постійно, а не епізодично. Кожен член профспілки повинен знати куди, як і на що витрачаються спілкові кошти.

Г-кий

К переходу на 7-мичасовый рабочий день 2-й гостипографии им. Ленина „Одессполиграф“

Печатайте ниже статью г. Бельмана, редакция просит своих читателей, особенно работников Одесской полиграфической промышленности, высказаться на страницах „Друкаря“ по запрошенной проблеме. Статья печатается с деталями и расчетами, чтобы читатели имели более точное представление о вопросе.

Окончание будет в след. номере.

К предприятиям, намеченным к переходу на 7 час. рабочий день на Украине, относятся также и 2-я гостипография „Одессполиграф“.

Хронометражем установлено, что интенсивность, благодаря наработке усталости за 8-й час падает приблизительно на 28%. Эти данные говорят о том, что при переходе на 7-мичасовый рабочий день средняя часовая производительность будет несомненно выше производительности 8-мичасового рабочего дня. И если исходить из нормы в 8000 букв за 8 часов, то первые 7 часов дадут в среднем по 1035 букв в час, а восьмой час 755 букв, а это позволяет нормы наборного цеха уменьшить не пропорционально сокращаемому времени, а с ускорением на 3,5%, т. е. вместо 1000 букв в час — 1035 букв, а за 7 часов 7245 букв. Следовательно, вместо пропорционального сокращения нормы на 12,5%, она уменьшится на 9%.

Мерой для компенсации удорожания себестоимости набора, является отделение набора от разбора, передача разбора наборщикам, что даст возможность удешевить набор еще на 7,9%, исходя из следующего расчета: наборщики при переходе на 7-мичасовый рабочий день должны получать за 1000 букв с разбором (2 р. 63 к. дневная зарплата 9 разряда: 7245 букв) 36,30 коп.; без разбора же из готовой кассы (согласно нашему кодаговору на 20% дешевле) 29,04 коп.

Разборщик, обслуживая в среднем 5 наборщиков, будет получать за 1000 букв разбора из расчета 7-го разр. (дневная зарплата 1 р. 98 к.: 45280 букв) 4,38 к., вместо 7,26 к., которые получал бы за тот наборщик.

Итак, за 1000 букв набора, мы будем платить наборщику 29,04 к. плюс за разбор наборщику — 4,38 к., т. е. 33,42 к. вместо 36,30 к., что составляет удешевление на 7,9%.

Таким образом, стоимость набора сдальчиков, при переходе на 7-мичасовый рабочий день, удорожится всего на 1,1%.

Стоимость же часа набора повременщиков, наборщиков преимущественно акцентные работы, удорожится на 9%, т. к. на них можно распространить только 3,5% увеличения производительности при 7-мичасовом рабочем дне, полагая, что повременщики также, как и сдальчики за 8-й час производят меньше, чем за час работы первых 7ми часов, отделение набора от разбора у повременщиков-акцентников не дает никакого эффекта, так как они и сейчас работают без разбора.

Результаты по наборному отделению представляются в следующем виде: весь штат состоит из 35 чел., из которых прямых производителей текстовиков-сдальчиков—17 чел. и акцентников-повременщиков—8 чел. Прямая зарплата всего штата наборного отделения (включая обслуживающих), при 8-мичасовом рабочем дне, за месяц составляет—2492 руб. 37 коп., продукция (по норме) мы получаем от 17 сдальчиков по 8000 букв в 24 дня 3.264.000 букв и от 8 повременщиков в 8 часов за 24 дня 1536 часов работы.

При 7-мичасовом же рабочем дне, для выполнения этого же количества продукции штат потребует несколько измененный, а именно: наборщиков-сдальчиков всего 17 чел. только 15 человек, которые, набрав без разбора (с готовой кассы) по 9056 букв за 7 часов, дадут в течение месяца 3.260.000 букв, т. е. то же количество, которое набравят 17 наборщиков при 8-мичасовом рабочем дне с разбором. Для разбора касс 15-ти наборщикам добавляется 3 разборщика. Наборщиков-повременщиков-акцентников, вследствие того, что их производительность уменьшится на 9% — устанавливается вместо 8 человек — 9 человек; таким образом, штат наборного цеха увеличится на 2 человека: вместо 35 человек при 8-мичас. рабочем дне будет занято при 7-мичас. дне 37 человек, зарплата которых увеличится на 92 р. 34 к.

В типо-печатном цеху действующих машин плоских 10 и 2 американки, при норме для ролыхных—6000 оттисков, для альбомных и американок—6500 оттисков.

Общая производительность всех 12 машин составляет за месяц 1.448.000 оттисков, приведенных к коэффициенту ролых. формата.

При 7-мичасовом рабочем дне, эта выработка уменьшится на 1/5 и все машины произведут 1.267.000 оттисков в месяц, т. е. меньше на 181.000 оттисков.

Далее компенсировать частично недовыработку в 181.000 оттисков, необходимо увеличить оборотность машин на 10%, т. е. вместо 1200 оборотов в час для машины ролыхного формата — установить 1320 оборотов, для альбомных машин и американок — вместо 1300 оборотов — 1430, что даст возможность увеличить нормы только на 7%, принимая во внимание, что, примерно, 1/3 оборотов машины не засчитывается в норму и норму, таким образом, за 7 часов для ролыхных машин будет (округленно) — 5.600 оттисков, а для альбомных машин и американок—6085 оттисков. Это увеличение в течение месяца даст нам 88.700 ролыхных оттисков.

В течение месяца, конечно, придется в виду заменить одну ролыхную машину старого типа с проановальностью по норме (750 + 7%) 800 оттисков в час, олдизой-ся прибитым машинной новой конструкцией, двухоборотной „Виндсбраут“ с самонакаладчиком и с производительностью по норме 1200 оттисков в час, что в месяц даст увеличение на 67.200 оттисков и сэкономит работу одного наладчика. Зарплата наладчика с начислениями обходится предприятию в 75 руб.

В течение месяца в печатном отделении в среднем бывает 40 приправок со стереотипа, печатающегося на деревянных досках. На каждую приправку стереотипа на деревянных досках полагается 6 час. 30 мин. При переходе на 7-мичасовый рабочий день, мы печатать стереотипы переводим на французские доски, приправка с которых значительно легче и на каждую приправку полагается вместо 6 ч. 30 м., только 5 час. 30 м., что составит экономии в 40 часов в месяц, равносущуюся 32.000 оттисков.

Следовательно по субботам в печатном цеху работа приостанавливается на 1/2 часа раньше для чистки машин, при 7-мичасовом рабочем дне эта чистка будет производиться в нерабочее время обслуживающим персоналом, что сэкономит на 12 машинах 24 часа в месяц, равносущуюся 16.100 ролыхных оттисков.

Уменьшится расход и на электроэнергию за 8-й час на 30 руб. в месяц.

Сумма указанных мероприятий по типо-печатному цеху даст в результате 204.000 оттисков, что компенсирует с излишком недополучаемые нами в первоначальном расчете 181.000 оттисков, экономии в одном наладчике и расходовании энергии за 8-й час.

В типо-печатном цехе работает 7 плоских машин с нормой за 8 часов по 3750 оттисков и средней оборотностью по 13 оборотов в минуту.

Общая производительность всех 7-ми машин за месяц составляет (3750 оттисков на 7 машинах в 24 дня) 630.000 оттисков.

При 7-мичасовом рабочем дне эта производительность уменьшится на 1/5 (630.000 : 8), т. е. на 78.750 оттисков и тогда все машины произведут 551.250 оттисков в месяц, а дневная норма каждой машины составит 3281 оттисков.

В целях компенсации указанного уменьшения выработки в 78.750 оттисков намечается возможное увеличение оборотности машин на один оттик в минуту, т. е. вместо 13 оттисков — 14 оттисков в минуту, что даст увеличение в 420 оборотов за 7 часов. Принимая, однако, во внимание, что здесь, как и в типо-печатном отделении, примерно, 1/3 оборотов машин не засчитывается в норму, мы увеличим норму каждой машины не на 420 оттисков, а на 280. Это увеличение даст нам 47.040 оттисков в месяц.

Ежедневно по окончании работы необходимо закатывать и загибывать переводы и снимать накатные валики, а по утрам снимать переводы и готовить машину, на что тратится в среднем не менее 20 минут в день. Эту работу будет производить обслуживающий персонал в нерабочее время, а за счет этих 20 минут увеличится норма на 170 оттисков в день, что увеличит производительность в месяц на 28.560 оттисков. Ежедневная норма за 7 часов будет, таким образом, (3281 плюс 280 плюс 170) равна 3731 оттисков.

Ежедневные суботные чистки, для производства которых машины останавливаются за 40 минут до окончания работы, будут производиться в нерабочее время обслуживающим персоналом.

Н. Бельман

ТЕХНІКА ПАТЕНТІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙ

„У степу і хрущ м'ясо“

Питання про коректора, яким він повинен бути та його місце на підприємстві — цікавить не тільки самого коректора, оскільки від нього в значній мірі залежить, щоб книжка була „вразливою“ та без помилок, тому редакція розпала на сторінках „Друкарня“ дискусію з цієї справи зі статті коректора харківської друкарні ДВУ т. Сіренка.

Нижче відповімо відітку на його статтю в № 17 „Друкарня“ — „Случайные понятия о „случайной“ профессии“.

В наступному числі журналу передбачається вмістити ще статті з цього приводу та висновки редакції.

Товариші коректори та скада-
дчи, відшукуйтесь!

Безумовно, цікаком помилується тов. Ушеро-
рович (Київ), коли він без всяких оговорок
радість зробити та скададчи коректорів,
але помилується і тов. Сіренко, що
вважає, що з скададчи не може бути ко-
ректора.

Думка голови заводу якоюсь то дру-
карні, що, буди, коректор — це майже
„винадкова“ професія, має певні підстави.
Цей голова мав би зв'язок із суцільний
скада коректорів. Чи багато з них дійсних
коректорів? Ніхто не буде заперечувати,
що навіть не всі друкарні мають досвідче-
них на 100% коректорів. Таких коректо-
рів у Харкові як є десятків, то це добре.
Решта — куцарі, „винадкові“ коректори.

Отже дійсно безраднісна картина, що
книга врешті потрапляє для остаточної
обробки „винадковому“ спецу-коректору.

Роль коректора в деле випуску і оформ-
лення книги не так уж незначительна,
как это, к сожалению, многим кажется.
Раньше всего, нужно принять во
внимание, что значение коректора в на-
стоящих условиях гораздо важнее того значе-
ния, какое он имел до революции.

Да это и понятно. Увеличение выпуска
печатной продукции и непрерывный ее
рост, вместе с ростом ее качества, с одной
стороны, а с другой стороны, — обяза-
тельность квалифицированного автора и за-
казчика, наряду с наличием большого ко-
личества малотрагичных наборщиков, плюс
существующая сдельная система набора, —
все это вместе взятое внесло большие
изменения в систему и условия чистки
корректур, и главную ответственность за
качество книги возложило при этом также
на коректора.

В виду таких сложных и ответственных
задач, кадры наших коректоров, за редким
исключением, далеко не соответствуют

Неможна, тов. Сіренко, так нападати
на коректорські бригади (врешті! — ви ще
не знаєте, що з них буде далі, яких на-
слідків дійдуть учні цих бригад, бо роботу
це головні фактично розпочинається, і ро-
бота ця нова) в одному абзаці, та пропо-
нувати поповнювати кадри коректорів за
рахунок інтелігенції, що має вивчити пев-
ний цикл дисциплін з мистецтва оформ-
лення книги. Це — несоредність, бо ви,
т. Сіренко, поставте в одному місці проти
Бригад, а в другому висловите що ж такі
проблему. Тут можна говорити про добір
для відповідних учнів (будь то „інтелі-
генти“, будь то молоді).

Не можна так нападати на тов. Ушеро-
вича за його буди-то „обывательские“
рецепти.

Зважаючи на велику потребу в корек-
торах треба використати всі можливості
всі пропозиції.

Я вважаю, що звірять коректу (меха-
нічно, але докладаючи з технічного боку),
як раз варт доручити скададчу-коректору,
бо хто стане заперечувати, що техніку
вагалі коректор не знає.

Не буду зупинятися на важких що до
правильності слів, бо, як їх написати
врешті можна довідатися із словників, які
є в першій-ліпшій друкарні.

З думок тов. Сіренка виходить, що ко-
ректора обов'язано має бути в іншій
осередку, медичні книги має корегувати
лікар, математичні — інженер то-що. А чи
дійсно це? Безумовно, ні, бо лікар
має лікувати, інженер будувати, і жоден
з них не їде на невелику платню, та й
чи раціонально використовувати науковий
сил для коректорської роботи з погляду
дежавного.

Безумовно, цю думку треба цікаком від-
кинути.

Выход должен быть найден

своему назначению. В этом можно убе-
диться, если учесть, с каким трудом удается
иногда получить хорошую по качеству
книгу.

Какие же меры необходимы для того,
чтобы — даже при всех прочих отрицатель-
ных факторах: авторы, наборщики — работу
корректорната поставить на должную вы-
соту?

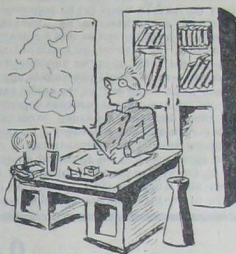
Одним из основных средств к ликвидации
корректур „кризиса“ нужно признать
вывод т. Сіренко — отказаться в дальней-
ше от участия в корректорском деле.
Ибо существующее ученичество как пра-
вило только уменьшает кадры самой не-
обходимой квалификации.

Дорого. Нужно признать, что исполнять
обязанности коректора или быть таковым
может только вполне грамотный, начитан-
ный (лучше — вполне образованный) человек.
Другие эксперименты — дорого обходятся
и дают ничтожные результаты. В этом
случае умелый, вдумчивый подбор канди-

датов будет играть первостепенную роль.
Таков выход из положения.

Что же касается мнения о том, что
некоторыми наборщиками якобы можно
пополнить кадры квалифицированных ко-
ректоров, — старое и вечно повторяющееся
заблуждение; из единичных случаев пере-
хода хорошо грамотных наборщиков в ко-
ректур — систем создавать не нужно, ибо
она не будет жизнеспособной. В настоящее
время обязанности квалифицированного
коректора, — а особенности у нас, на
Украине, — настолько сложны, что ни одно-
му наборщику (это можно смело утверждать)
она не под силу.

Так что разговоры об этом пока-то
можно прекратить. Надо только стараться
дело поставить умело, старательно и именно,
как говорит т. Сіренко, научно. Тогда
наше производство будет обеспечено хоро-
шим, любящим свое дело, кадров коректо-
ров, а рынок — хорошим качеством книги.
К этому надо стремиться. А Н-ко

Яким мусить бути коректор за т. Сіренком

- поширити коректорські бригади, від-
повідно добравши їхній склад,
- на звільняє (сводчиків) висунути
скададчів-коректорів,
- теперішньому скададчу коректорів дати
знову вивчити набору справу не з кни-
жок, а на практиці (бля нарасту),
- як найбільшу увагу звернути на само-
освіту й удосконалення знань кожним
коректором окрема,
- завокити коректорів до роботи, під-
вищуючи їм відповідно плату.
- кинути неврівняний погляд, що коректор,
можливо, зайвий баласт на підприємстві.

Тільки в такий спосіб можна позбутися
кризи на коректорський силу й мати добрий
скадад коректорів.

Ю. Сіренко

Так, „випадкова“. А хто винен?

Щойно прочитавши статтю в „Друкарі“ про коректору та коректорів, хоту й собі подати думку з цього приводу. Чи „случайна“ професія коректора? Так, у більшості — це випадковий факт, який обирають частіше тоді, коли немає кращого. В Полтаві (де було 14 друкарень) і за два-три десятки років бачив багато коректорів, але за цей час не зустрів жодної людини, що вибрала-б свідомо собі цю роботу. Були тут і попики (до революції), й студенти-недоучки, й гімназисти, й вчителі-безробітні, колишні статистики, складачі то-що.

Чому це так? Та тому, що на коректорів дивинися й дивляться, як на „накаданці видатки“, не турбуються за них і ставлять у неможливі, так фізичні, як і матеріальні умови, що до їхньої праці на виробництві. Полтавські бюрові секції робітників преси довелося роки боротися за те, щоби дати кращі умови для роботи газетних коректорів і лише недавно добилося мовлявисті поставити столік в куточку... Ідавні, а до цього читали, де притуляться.

А по друкарях? У 1-й друкарні є лише один коректор (складач) а підлітчим і читав нім і перекладає (за переклад не одержує ні щелати) на ньому й брошури,

й таблиці, й 9 машин, а часто й різні лавати, читачи афіші на дошках на доліпці. Сидить він у складальному підлітці. Тут-же й завок: завжди гамір, галас...

У 2-й друкарні, в кімнаті 4 на 3, сидить 3 коректори і підлітчик. Тут же й валки

Коректор в уяві т. Штейгера

лають для машин. Дикати валки, а складачі в прийомній роблять, жешуть: скоріш, скоріш...

А пати? Коректор 1-ї друкарні має 70карб, коректор 2-ї друкарні від 80карб. (наукові й чужомовні коректи) до 50 карб. (брошури, таблиці й інше). Це в той час, коли хлопці-розборщани виробляють до 50 карб, а складач 80—100 карб.

Отут і встає питання: чи випадкова ця професія? Чи може хто й вибере за своєю волею цю роботу, і піде на неї людина з вищою освітою, добре письменна то-що?

І я відповіду — ні! Коректором стає той, кого своєю жене яка година, кому вибору немає, або коли помаленько „виступається“ зі складачів та й рад-би вже наваж до зарплати, та не пускають.

Відліку—слаба книжка й журнальна коректа, відліку грібні помилки в газетах, низка політичних перекуцувачів, слаба полівості коректорів (особливо газетних), бо в таких умовах, в такому платіжні до важку, нервову, виснажуючу роботу, що мають нім, освічених, добре письменних людей на посаду коректора й калачем з медом не заманеш. Ол. Штейгер

О практичности двойных литер

В семнадцатом номере журнала „Друкар“ была помещена статья и проект кассы тов. Фельдмана „двойные литеры“. Тов. Фельдман, на основании проделанных опытов, отмечал выгоду двойных литер, что может повысить производительность набора на 80%. Между прочим, редакция, упоминая, что заграничный проект когда то подымался, но почему то заглох.

Поскольку проект двойных литер предлагается на широкое обсуждение печати, нужно познакомить читателей журнала „Друкар“ с тем, где и как ставился вопрос о двойных литерях и почему он заглох.

В ноябре 1902 года в Петербурге, в „Русском обществе деятелей печатного дела“ была прочитана доклад „об усовершенствовании ручного типографского набора“. Содержание этого доклада было напечатано в № 12 журнала „Печатное искусство“ за 1902 год. Вот что говорилось в докладе.

Изобретение и изготовление пусонов слитных букв появилось в 1725 году в Эйзбурге (Германия). Набор слитными буквами применялся затем в Париже, Лон-

доне и Лейпциге. В 1889 году на Парижской выставке демонстрировался этот способ при применении 480 слитных букв. Все попытки применения слитных букв (амитур) в наборе не увенчались успехом. Большое количество их вызвало слишком напряженное внимание у наборщиков и хотя набор был быстрым, но разбор крайне медленным, вследствие чего широкого распространения это изобретение не получило и постепенно заглохло.

В 1902 году в Мюнхене была поднят снова вопрос о наборе слитными буквами. Там ограничили лишь 20-ю сочетаниями букв, разложив их в обыкновенные кассы. Этим нововведением некоторый успех достигнут и слитные буквы были введены в газетном и книжном наборе. Увеличение набора достигло до 25%. Конечно, как и полагается, хоаясь не могли на это смотреть спокойно и повели переговоры с рабочими о обавке платы за набор.

В Петербурге общество деятелей печатного дела проектировало изготовить 24 слитных букв, причем указывалось, что это введение поведет к большим затратам

сложноточечников на изготовление пусонов и матриц.

Как видите, вопрос этот слишком стар. Тов. Фельдман в своем проекте предлагает ввести не 20 и не 24, а 120 слитных букв. Ведь ли можно это представить, так как размер кассы должен естественн удвоиться, что послужит минусом для успешности набора. Тяжест и величина касс создаст свои неудобства. Потребуется больше места, которым мы очень не богаты. Кроме этого, потребуются очень солидные денежные средства, как для оборудования, так и для типографии, первым—для изготовления слитных букв, вторым—для приобретения слитных и устройств новых касс и реалов.

Учитывая все вышеприведенное, невольно возникает вопрос: стоит-ли стремиться к совершенствованию ручного набора тогда, когда мы стоим накануне замены его наборной машиной. Всем тем товарищам, которые и наше время стремятся переустроить наши наборы кассы нужно было родиться сотню лет тому назад.

И. Круляков

Знову про подвійні літери

Отгледувши детально проєкт тов. Фельдмана про подвійні літери, а також касу до них, помічаємо, що складальну касу для подвійних літер збільшено майже в двічі. Звичайна каска, коли поручувати, має 10 клітинок у широчині (по загальному літеру), у т. Фельдмана же вона повинна мати 21 клітинку. Зменшити ж розмір клітинок, на нашу думку, ніяк не можливо. Очевидно, за проєктом т. Фельдмана каска повинна поширитися і в височині.

Тут є де-яка неясність, якої т. Фельдман не пояснив: який саме розмір у квадраті буде мати його каска? Але вже зараз помітно, що розмір каси не може залишитися теперішнім. Коли ж ваяти до уваги подвійність літер, то можливо, що каска збільшиться у 2 1/2 рази.

Виходячи з того принципу, що касу треба не поширяти, а, навпаки, звужити, щоб цим самим заповнити і без того широкі розміри руки складача і авести цієї розмаї до мінімуму, то слід визнавати, що проєкт т. Фельдмана не відповідає вимогам техніки. Коли тепер складач „сїяє рукою при складанні обох кінців

у широчині і в височині, то за Фельдманом, він повинен буде бити в одному кінці каси до другого. Тому виникає сумнів що до підвищення продуктивності роботи.

Але не тільки треба буде поширити саму касу за новим проєктом, але й поширити відпалітні місця, де стоїтьуть такі каси а подвійними літерами—реалі або „козми“. А при купченості приміщення наших друкарень—цього зробити ніяк не можливо. Будувати ж нові друкарні у великій кількості ми зможемо лише через де-який час.

Та й саму касу доведеться складачам переучувати, бо нова система зовсім заново складає.

У проєкті т. Фельдмана відсутня літера „а“ та „а“—загальні й стрічні, як-же в нині бути?

Сама ж система подвійних літер—дуже цікава. Її слід вивчити найуважніше. Можливо, що при де-яких змінах, які вийдуться в процесі дослідження, вона вийде в більш певні та конкретні форми.

Мартиш

ПО НАШИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ

Як живемо

(Друкарня „Український Робітник“ — Харків)

З ранку вже шум, як у вулицю. А ось збоку зразу по два, по три чоловіки, перебігаючи один одного, обговорюють справи підприємства. Є прихильники, а є противники. Стоять гамінь і попері.

І через те, що за останні роки друкарня поширилася, через те, що регування маси стало активнішим, в цехах майже без перерви бачили. А потоворити в про що, бо тут і дозвешення, тут і хибі.

Кепсько лише те, що ось в цеху сімло говорять, доказують, а подивись на аборак—чому-то новачка, або зовсім не відвідують їх.

В останній рік характерною рисою для друкарні є—наведення порядку. Поширюючись (а 40 чоловік) в більш менш велику господарчу одиницю, яку обслуговують зараз 160 чоловік, друкарня, й своїм обслуговуванням, і гістотом в ній, вівсім не відповідала своєму призначенню. Треба було поширити приміщення, переобладнати. Це, нарешті, зроблено а великими дос-

гненнями, поширено складальний цех за рахунок приписання чужого складу, де й було сконцентровано всіх виробників. В свою чергу, це викликало необхідність раціоналізувати процес виробництва й в цьому напрямкові також переведено велику роботу.

Низькою міроприємств, наприклад: концентрація робіт, зміна старих столів на нові—номеровані, підсобні скриньки для складання таблиць, спеціальні кутки для чужих шрифтів і матеріяльні скриньки, що зараз вже є в кожному промисловій, вийшла шпоз в робітничу то-що, дозвештено спрощення процесів набору і більше заповнення робочого дня. Правда, це не виконано пропозиції виробничої наради про видачу кас складачам та про те, щоб каси були по своїх місцях, і через це часто густо спостерігається марна трата часу.

Збитковість роботи підприємства викликала введення паспортної системи, щоб

ураховувати замовлення, але ця система, на жаль, себе не виправдала й тому ставлення питання про її спрощення та уточнення.

Кепсько в нас а дисципліною. Є прогуми, ось чому а 1-го лютия переходимо на табель. Добре, що регуляри переаріається розподіл оригіналів та „шпеків“ по всіх цехах. Проведено роботу що до охорони праці: зроблено сітки білі машини в друкарському та папітурному цехах, придано нові халати.

Занком в своїй роботі має досягнення й хибі. Зовсім слаба, наприклад, в нас культробота. За все літо лише один раз організовано гулянку за місто, не було жодної бесіди, що до санітарно-гігієнічного питання. Вся культробота тільки й полягала в передпагі рійної літератури, влаштуванні одного виставу до підшефів та в установці гучномовця а червоному кутку. Досі не виконано пункт договору про навчання учнів теорії.

Треба підтягнись! *Рапорт*

Знущання по Кобеляцькому

В Кобеляках Полтавської округи існує й досі невелика друкарня, в якій колись робила 13 чоловік, а зараз 4. З 1923 року цю друкарню орендує громадянин Колесник, нахаштво якого та знущання а робітників—безмежні. У 1923 році до Кобеляк поїхав представник спілки, щоб скласти козумову. Довго бився, й нарешті, за допомогою відвіду праці умову склав. Завалоса, що після цього він не буде не порозумін. На практиці же вийшло навпаки, бо орендар розірвав козумову, коми робітників передрукував її та хотів пописати на сітку.

За який гаміньбний зчинок Колесника було притягнуто до відповідальності. Водного також було складено акта за антисанітарний стан друкарні, але в Колесника в третій „рука“ де треба, що визнавала його.

Трохи згодом спілка заувалила відвіду місцевій промисловості, щоб цюм громадянином в оренду друкарні не давати, але він цього не захаявся й ауми аробити по своїмому.

До характеристики цього приватника треба зазначити, що він козумови не виконав: зарплату вартіму по 2-3 місяці, порушує закони про охорону праці то-що, а коли його викликали до спілки, то обіцяв порушень не принусекати, хоч, похвально і до козу почав знову робити по старому.

У квітні 1927 року робітники друкарні скаржились до спілки на несплату зарплати. Спілка на цей раз не повила словам Колесника й нашла від нього відповіду козумову. Було би помилкою гадати, що це допомогло, бо зарплати він так після цього й не виплачував своєчасно й тому справу було передано до суду. Суд, звичайно, став на бік спілки.

Коли цього року представник спілки знову вийшов до Кобеляк, щоб перекастати козумову, то виявилоса, що робітники не одержували зарплати 4—5 місяців, при чому кожному робітничій орендар инив по 200—250 карб. Не можна сказати, що Колесник не виконав зовсім попередньої постанови суду, бо він так видавав зарплатно по... 2—3 карб. на „пютюн“. Але

цього, як всім відомо, на харчі не хватало, й тому кождого раз на цей раз вже не складалоса, а подано до суду. Одночасно спілка просила Райвиконком скасувати договір а орендарем, щоб робітники сами організувались в артіл.

РВК звернувся також до суду, оскільки Колесник не сплатував орендної плати, порушував договір, розгав та продавав майно друкарні. Нарешті, нареду договір скасував.

Але Колесник—людина вперта й так швидко не здається: пішла справа а 21-го лютия ц. р. маюдратури по касацях.

Що писав він, а зим говорив—ми не знаємо, але оскреуд нещодавно ухвалив чомусь-то скасувати постанову Кобеляцького суду й передати її на розгляд нареду іншого поділу.

Як цю справу розв'яже новий суд—ще не відомо, але сподіваємось, що радичський суд повинен, нарешті, поставити Колесникових на своє місце та найти йому кучоток по-за межами Кобеляк за знущання над робітниками. *Б. В-ий*

Наше життя-буття

Підлогу в машинному відділі черкаської друкарні будуть вже 3-й рік. Будуть вони, звичайно, на папері й тому збільшались захворювання робітників на ревматизм. В цьому немає нічого дивного, бо в цеховій підлозі має холодно, вогітмі, особливо, коли починаються холодні дні та цілу зиму. Завком все літо благав адміністрацію, як найшвидше аробити нову підлогу. Зауважувалися нам час і тому йому поспішати нікуди, навапик, воно поводало, що ось-ось буде добувано приміщення друкарні, де влаштуватиме нове машинне відділення. А зараз, калі-не воно, вивести на вітер 1200—1500 карб.—не раціонально. Краше вже тоді „як-не будь“ обітати зимию, придбавши вапелки.

Що правда, робітники та завком стопаи на іншій точці зору: коли там буде те добування—не знаємо, а здорів'я робітників дорожче за гроші.

Отже, під натиском поширеного засідання завкому, адміністрація нещодавно погодилася почати будівництво нової підлоги. Чи буде її зроблено до зими—ще поки не відомо.

Крім „світлової“ підлоги у нас багато, бачаюч точесь наварити прогута, які, бачаюч а всілякими громадськими нагузками, становлять щось біля 8 % всього робочого часу. Відсоток може й невеликий, але помітно, що він збільшується в той місяць, що має 31 день.

Між иними, всіх обурив такий випадок: під час святкування євреями „судного дня“

на роботу не вийшло 9 папітурників, через цю цех майже не став. Що правда серед цих 9-ти осіб було двоє старих, років так по 50, але, на жаль, з ними підкорились реалігійним заобабам й останні 7 чоловік років по 26—30. Іх „апостольський“ настрий був такий великий, що вони навіть переминули до синагоги й одного глухого-глухого.

Завком ухвалив боротися в дальшому а такими самовільними прогулами.

В гаузі раціоналізації—відремонтовано машини, спеціально підібрано реалі та каси з повними комплектами нових шрифтів рівних кеглів. Заобігалома сини.

Н. Туровський

„ПУЖАТЕЛЬ“

Уже в тысячу первый раз, кажись, говорилось и писалось о том, что всеобъемлющие оригиналы сильно уменьшают производительность труда наборщиков, а, следовательно, и их заработок.

Поэтому нет ничего удивительного в том, что рабочие Сталинской типографии отказались набирать статью тов. Беляева для редакции „Молодого рабочего“. Статья была предвещающая, написана очень перзобортивно и крайне небрежно.

Потребовали переписать заново.

В это время в наборной появляется „сам“ Беляев и, не посмотрев даже на рабочих, подошел к телефону.

— Давид-давид! Дайте немедленно ГПУ! Требуется Беляев.

Другой сотрудник редакции, некто Гурбанов, со свойственным ему высокомерием, воскликнул в нашу сторону: — Ага! Будете знать, как отказываться от украинского оригинала?

Рабочий, очевидно, испугался и взяв у старшего оригинала.

Стоявший рядом товарищ видел всю эту историю и возмущенно „методами“ работы тов. Беляева и предложил обратиться в профсоюз.

— Я знаю, союз нас всегда защищает, был ответ.

Тогда можно пожаловаться, ведь хворогну?

Ответ не последовал.

Рабочие типографии страшно возмущены таким поступком. Если от них требуется поднятие производительности труда, что, безусловно, делом и законом, то они, в свою очередь, вправе настаивать на доброкачественном оригинале.

Статья тов. Беляева была все же набрана, но сколько лишнего времени и энергии рабочий затратил на это, не будучи ничем компенсирован.

Запутанности далеко не удем. Это самый пошлый, самый скверный вид работы.

Сталинскому союзу и секции работников печати нужно принять меры, чтобы Беляева отучить от его скверных и грубых привычек.

Я. Лиши

Первый... с конца

Заводуправление Киевской 6-й типографии решило заработать на безработных. Для этого оно не хотело выплачивать выходного пособия временным рабочим, находившимся в типографии около 4-х месяцев, несмотря на то, что по колдоговору временная работа определяется в 2 месяца.

Конечно, вмешался окрестка союза, конечно, вопрос был разрешен и, конечно, рабочие получили компенсацию.

Но заводуправление не осталось в долгу. Чтобы обеспечить себя на будущее, оно у оставшихся временных рабочих отбирало подписки об отказе от выходного пособия.

До чего только доходит умная администрация!

Конечно, подписей от всех рабочих получить не удалось, но у части — они все ж отобраны.

Завком же заткнул ватой уши и об этом ничего не знает. Быть может и знать не хочет.

Изуменательная чуткость! Не правда-ли? Демократией мы тоже похвастаться можем.

На днях в завкоме разбирались вопрос об оскорблении заведующим наборным отделением тов. Пляченко — двух рабочих. Была принята резолюция. Но в ней ни слова об антисемитизме Пляченко. Лежит так протокол на столе завкома восемь дней, его читает значительная часть рабочих.

А вот на десятый день на завкомовской

доске появляется этот самый протокол, но с иной резолюцией.

Рабочие удивляются: как мог измениться протокол без соответствующего постановления, хотя бы того же завкома?

Демократия во всю!

На предприятии работают два наборщика-евреи: т. т. Семгоровский и Ласкавич. Они успешно прошли курс обучения на диктовку. Это не мешает части рабочих их травить, чтобы отбить охоту работать на машинах, которые на днях имеют прибыть.

Вопрос становится еще более интересным, если добавить, что в травле принимает участие член завкома, представитель в РКК тов. Т-ский.

Сам завком пока спит. Очевидно, ждет пока его „просып“.

В течение многих месяцев — работники, которым терпят издевательства и оскорбления от своего бухгалтера, ведущего себя хуже фельдфебеля старой армии. Долго сговорились и конторщики не решались обращаться в завком. Но до чего не дождется издевательства!

Обратывались.

Ну, а завком все разбирает, титает неделями. Делу, пока что, еще конца и края не видно.

В общем, как видите, завком „чутко и внимателен“.

Если бы устроить конкурс на лучший завком, то наш, безусловно, был бы первым... с конца.

Гроз

БЕСХОЗЯЙСТВЕННАЯ ЭЛЕКТРИФИКАЦИЯ

Три дня продолжалось собрание в Харьковской типографии „Украинский Рабочий“. Обсуждали и говорили много и, характерно, как будто спорившие, все обывали. Ни одного защитника! Обивали администрацию в беспорядочной, бесконтрольности, говорили о том, что бухгалтерия не на своем месте, что завком не проследил, и еще много чего говорили.

А история этого дела несложная. Нужно было провести в типографии световую проводку. В связи с этим, в январе с. г. заводуправление типографии заключило договор с частником, не устроявшая никаких соревнований. Сб-ственной рукой заяв, тов. Помазало-ского, на договор была наложена резолюция: „Считать смету ориентировочной. Проверить цены закупаемых материалов, сравнивая их с ГЭТовскими ценами“.

Одновременно с этим, договор предусматривал выдачу денег подрабочую тр. Зарпкомму до приемки работы а

сниме 50%, остальную половину — только после приемки.

Но одно дело, как видно, писать резолюции и составлять договоры, а другое — их выполнять. Как выяснилось сейчас, цены закупаемых материалов не проверялись, а деньги были выданы почти сполна до приемки и в итоге: произведенная работа — электростанция не принята и по подсчетам комиссии по проверке работ — имеет се-перасход около 1000 рублей.

Нужно к этому прибавить, что неоднократно рабочие говорили о негодности произведенной работы и в течение долгого времени эти разговоры оставались „ласком вопликами в пустыне“.

Общее собрание рабочих, отметив наличие всех вышеуказанных моментов, предложило передать дело для окончательного расследования в судебные инстанции, РКК и РКК.

Кому то попадет!

Ш. Р.

Грязная месть

(Черкасы)

С первого номера „Друкаря“ наш наборщик, т. Туровский, стал писать о недостатках в нашей типографии, о халатности и грубости рабочих.

Одновременно он активно участвовал и в стенигасте „Печатник“.

Многим не нравилось, что т. Туровский вскрывает явны. На него сердились, трояли и, наконец, кто-то во время обеда изревал ножом его новое пальто.

Пальто висело в общем шкафу. Конечно, большинство рабочих возмущены этой грязной местью. Но пальто испорчено.

Поэтому, администрация все же ответственно за порчу вещи в помещении типографии и должна компенсировать убыток т. Туровскому.

Ре-ми

НА КУЛЬТУРНИЙ ДІЛЯНЦІ

Виставка стінгазет друкарів

Ось вона, нарешті, Всеукраїнська виставка стінгазет!

Оглядати її цілком — не вистачить часу, бо газет до виставки подано чимало.

Насамперед нас вражає різноманітність. Тут всі кольори, починаючи з густо чорного й кінчаючи якимись-то світло-зеленими, або салатовими. Є й добрі по якості газети, й, навпаки, такі, що навіть соромно подумати, що їх робили друкарі — люди знайомі й з версткою й з технікою.

Проте якість газет значно поліпшено.

Переважають їх більшість досі не українською. Іноді публікує хоч рядка українського, але даремно. Дене-де зустрінеш статтю українською мовою, та й то з округи, де значна кількість населення — українці.

Досі, на жаль, не вижито довгих перекладів. Як подивитися на ішу, так аж нудно робиться від довгих «комбів».

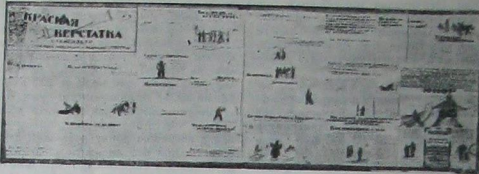
Деякі товариші прямо на «окуп» взяли свою стінгазету й «дують» в одному числі по дві-три статті. Хоч би під ріжними псевдонімами, а то-ж ні. Такої системи роботи треба запобігти наразі. І другим треба місце дати!

З зовнішнього боку газети покращали. Є влучне оформлення, влучні різнобарвні малюнки то-що, але й досі багато стінгазет робиться небайдано, мабуть під швидку руку, — аби збути.

Зате вже заруча часті-густо кидаються на очі відповіди господарників по замітках, іноді суціль, аби од'язатися, а іноді й такі, що по них видно, як господарник

а задоволеним бере до уваги пропозицію співору або редакторів.

Саморитиці відомо багатою увагою, але не всюди вона набула потрібної до-

рової форми. Трапляється й «саморит» замість саморити.

Ось виявити в певній мірі участь робірок в стінгазетах, кількість активу нагорож неї, так і не вдалося, бо місцеві організації мабуть не читали умов конкурсу й не надіслали «паспортів» до стінгазет.

Форма стінгазет — ілюстрації прищеплюється, очевидячки, в підприємствах поліграфічних заводів, надто повільно й мало, коли не рахувати Київ, де цю форму газети значно поширено.

На 2-й Всеукраїнській конференції друкарів та робітників преси, під час якої й функціонувала ця виставка, було обрано комісію, щоб виявити найкращі стінгазети.

Поміркувавши було визначено кращими: Київський «Поліграфіст» — орган ФЗК 1-ої фото-літо друкарні та Одеську «Красну Верстатку» — орган ФЗК газети «Ізвестія».

«Поліграфіст» зовнішню гарно оздоблено малюнками, взято в раму. Статті в ньому

невеселіші — порівнюючи з загальним розміром газети. По змісту «Поліграфіст» достатньо висвітлює позитивні й негативні боки підприємств, побуту правдолюбів та роботи професійних і громадських організацій.

Політехнізація сьогодення цього дня викладено досить популярно й, нарешті, стінгазету українською на 50%. Форма ілюстрацій дав змогу частіше міняти подані до редакції змійки й тому читач постійно має свіжий матеріал.

Зміст матеріалу «Красної Верстатки» дуже різноманітний. Вона щиро відгукується й добре проводить кампанії, художньо оздоблені матеріалом. Розмір газети приблизно вдвічі більший за звичайну стінгазету, а загальний її вигляд — добрий.

Кращою після цих двох газет треба вважати «Виколотку» — орган харківської друкарні «Червоної Друку», також зроблену не погано.

Комісія виставки одночасно звернула увагу ВУКУ на те, що в стінгазеті херсонської друкарні відмічено вірші з нагоди передачі синтетичної під лауб. Вірш, хоч і претендує на блиск в культурі, але по суті є антисемітський. Взагалі херсонська стінгазета погана та й дуже. Варто було б редакторів та групку придивитися до неї краще.

Остаточне вирішення по справах виставки — Всеукраїнська конференція покляла на ВУК з тим, щоб наслідки з цього було отоголено в «Друкарі» найбільшим часом.

Марко

„Голос свинця“

Ось до друкарів приєднала секцію робітників друку — виймає свої культурні сили, друкарня перейшла до нового приміщення, де була змога утворити гарний червоний куток, і вже частіше почуєш, було, від прилуцьких робітників:

Даймо стінгазету діяти на місяць! Ну, а коли про неї заговорили, то гурт для існування вже є. В жовтні цього року організувався робітничий гурток із дослідження стінної окружної газети в журналу «Друкар» та «Печатник». Обирали редакторів з трьох осіб і запропонували:

— Щоб газета, хлопці, виходила не менше двох разів на місяць. Матеріалу вистачить — писати будемо.

І справді, до першого номеру, що почали регулярно виходити, дописів хоч одбайляй. Про скорочення адміністративно-господарських витрат, про поліпшення якості продукції, про рационалізацію конторського апарату, про нові, живіші форми культурної роботи — ось про це в основному писали робірки до «Голосу свинця». Кожен недолік на виробництві, конжа, хоч-би й аріяна, що перешкождала поліпшенню виробництва, надав — все це відбивалося на сторінках стінгазети. Вона нещадно картала

всі наші болячки, викорчовуючи трухляві нещипи на всіх ділянках роботи.

Кожен номер газети — 12 — 17 дописів а значить і 12 — 17 авторів їх, бо редакторів не містила в одному номері де-яких дописів одного й того ж робірку. Масовість — ось було основне завдання редакторів підчас випуску кожного чергового номера. Правда, вайтку ця масовість зменшилася, бо багато активних робірок перебувало в відпуску. Та починаючи з осені, дописувачів вноє збільшилося, а газета, що виходила протягом трьох місяців в цілком регулярну, перетворилася на ілюстрову й почала виходити фактично щоденно.

Це ж збільшене бажання писати до газети, бо наступного дня вже робірок побачить свого допису вміщені.

Як і практичні наслідки від існування «Голосу свинця» за останній рік?

З основних наслідків слід вважати — скорочення адміністративно-господарських витрат по друкарні ім. Томського. На це питання особливу увагу звернула газета, доводячи можливість скоротити витрати більше, навіть, ніж на 20%. І життя показало, що дійсно така можливість була. Друге, не менш можливе питання — це

вчасний випуск окружної газети «Правди Прилуцьких»: між редакцією та друкарнею не було договору про друкування газети. Про це було відмічено замітку в газеті, що вилучили на ці дії установи й з того часу друкарня більше звернула увагу на вчасне друкування газети.

Не раз картат «Голос свинця» різні, комісії, що їх відправляла друкарня, за їх сонливості адміністративну друкарню, за те, що вона не електрифікувала ліфта, а доводилось піднімати його руками. Вказувала газету на нові форми культурної роботи, як краще організувати відпочинок вайтку та вважала про літні форми профроботи. І для неї було «своє» і «чужий». Треба було «покрити» адміністрацію, — крила, потрібно «крити» групком, — крила. Не обминала й культкомісію — цього найбільшого свого хазяїна.

Клопа місце в роботі «Голосу свинця» — це виконання своїх стінкоів. Тут дійсно ще не почалий край. А тепер для цього умови сприятливі й на той ділянку роботи треба навмистно. Але сні сподіватися, що наша стінгазета в цьому матиме такі ж успіхи, як і в іншій роботі.

С. Діаконо

Екскурсія до паперової фабрики

(Шепетівщина)

Ще а ввечора культкомісія наказала зібратися всім екскурсантам піти на першу колу будинку друкарні.

Збір тягнувся. Турбувалися, щоб хоч не спізнитися до потугу. Часу залишилося дуже мало, а надія тляки на власні ноги, бо розмір культфонду—візників брати не дозволяє.

Біля 26 чоловік. Пішли.

Ось потім, і через де-який час вже Темо.

Ст. Храпін. Це підгойдні є семафор, наче піднесений рукою, заперше до стандарту Полонію.

Ночуємо в Полонію.

Ранком обминаємо досить послужливих візників і напростець до городи—до міста.

Спека.

По дорозі добре випакувало. У Шепетівці й ноги відмочили. Від Полонію до Поївник шість верстів з невеличким таким.

Ізасмо на підходах. Але на піддоріжжі елазимо: кіньмиється брук грізнуть колеса в піску, постороки натягуються.

По обидва боки дорозі розкидано куроти. Бізньою один від одного невеличкі гайки—рештки великого соснового лісу. По-над шліхом поодинокі дерева.

Розкидані хатки від міста тягнуться весь час. Ніяк не розбереш де Полонія кіньмиється, де починаються Поївники.

Наїздаємо до фабричного посюлку. Заметушилися на возах, обтрушують підлогу.

Знову брук. Поївники—посюлок справляють враження невеличкого міста з крамничками, „заводами шпичуць вод“, буфетами, „залами“ та „салонами“ циркуляників.

Екскурсанти чаті гості в Поївниках: за літо фабрики відважують їх тисячі.

Фабрика на горбоковій по той бік уже знайомої річки. З-за мурів видно великі фабричні будівлі, недалеко, коло річки, на березі—школа ФЗУ.

Поки наші культкомісії клопоталися за перепуску, призначення інструктора,—решта оглядала посюлок.

Колись то—ріс на цьому місці густий сосновий ліс. Припірав до обох боків річки, й разом з гранітним скелям виглядають у прозорій воді, пишався своєю красою. Тепер тут одна з найбільших паперових фабрик на Україні з 1500 робітниками. З кошиного лісу заалишилися над річкою великий робітничий „Першотравневий парк“.

У призначенні час—усі біля фабричних воріт. Чекаємо інструктора. Одна за одною тугитесь підходи з соломом, вонючками, осиковими дровами. Це сировина паперового виробництва.

—Будь ласка, каже інструктор, почнемо а соломом.

Ходимо, оглядаємо, розвитуємо. Ходили мало не 2 години з соломом.

Коли б усе виробництво переклали куду, вийшло б так: у першому будинку різку соломом на січку, а в останньому—запаковують готовісенькі конверти, аштки, різно-полінований папер.

Це коли куду. Але, коли розказувати на совість, то краще й не починати: ходили поспішаючи та й то біля трьох годин ачали.

З соломом, вонючками, осиково тут одиномов паникують. Різку, відважують сміття, порох. Потім варять. Та як варять! Не впінаємо, що сталося а соломом. Коли соломом набирився доброго гарту в величезних казанах, елеватори подають її до другої кімнати, де це раз відбирається всяка непотріб. Далі відправають всімаж хлорами, а каліт жовтої соломом стають білими, на величій каліт сіну в одні.

Без перерв туріть машини, без перерв тягнуться біла, бовинища маса-матерія до останньої кімнати. Скла валиків тини широченні сукиа, а на них тонесенька півка вогного паперу.

Розговорилися хлопці, поспіналися запитання. Робітники метушаться, і не відриваються від роботи, окоче відповідають.

Гудок. Завтра—день відпочинку й тому припиняють роботу а другої години. Заалишаво фабричні будівлі.

Виробництво, парне ставлення робітників—справило на екскурсантів дуже враження. На повірті це розміри про конверт-ную машину, що недавно привезли з Німеччини.

Секунда—готовий, скаданий, заксений і проуснений конверт. Одна зміна—такіх 28000. Як а ними справляється машина! Ні, де така склади штука, що й не переклаше, краще пойти та побачити на власні очі.

—Дітекумо. Коли будете в м. Шепетівці, будь ласка заведіть до друкарні, ознайте наше невеличке підприємство.

—Між-а чимало споживаємо вашого виробу. Заходіте!

М. Уласюк

Цей ряд возмугительних фактов всевозможных дебошей, насилиа над работниками и т. п. явления, совершающиеся под влиянием алкоголя, от которых нам приходится читать почти во всех газетах СССР колоссальное прогнание, насчитывая случаи, растрат союзных и общественных денег—все это является позорным пятном на нашу союзную организацию. Колоссальный ущерб, который приносит нашему пролетарскому хозяйству это зло, одновременно подрывает здоровье и вносил раздор в семьи, где алкоголь имеет свои жертвы, не может быть терпим в нашей рабочей среде. Участие в индустриализации страны, к которому привлекает советское правительство рабочий класс, не даст таких блестящих результатов, если мы одновременно не поведем решительной борьбы с этим опасным врагом.

Перед союзными организациями стоит задача мобилизовать все свои культурные силы на борьбу с алкоголизмом, путем отражения в художественных постановках вреда и отвратительных сторон пьянства, устройством показательных судов, поста-

новой докладов на рабочих собраниях, необходимо повести широкую агитацию среди рабочих против алкоголя.

Следует вербовать в общество борьбы с алкоголизмом рабочих на каждом предприятии, привлекая к этой работе само общество.

Наряду с культурно-просветительными мероприятиями, нужно также ставить вопрос о прекращении продажи спиртных напитков в дни получек, и праздничные дни, а также принимать меры к закрытию пивных в рабочих районах и территории предприятия, добиваясь организации культурных учреждений в занятиях пивными помещенных.

ЦК считает, что вопрос борьбы с алкоголизмом является актуальнейшим и чрезвычайно серьезным, поэтому, предлагая вашему вниманию вышеперечисленные мероприятия, ЦК убежден, что ваша энергия и инициатива в значительной мере расширит и дополнит их, тем самым нам удастся победить еще одного внутреннего врага, подрывающего наше пролетарское хозяйство и вносящее раздор в рабочую семью.

(Из письма ЦК ЦСРП)

Фруктовая „культработа“

У нас в Артемовске существует такой вид работ—садовый. Именем, значит, сад фруктовый. Расут в нем груши, яблоки. Как у людей—при садике есть ночной и дневной сторожа, один из них садиком. Персонал как будто бы подходящий, но... Фруктов не хватает. Дневной сторож—бывший хозяин сада, и поговаривают, что тащит он фрукты домой личикам. Председатель же ФЗК получает фрукты кулечками. Зато рабочие совсем не пробуют плодов общественного сада, но молодая не стесняется, „культработничает“, посещает сад, чтобы украдкой сбить с дерева пару груш. Это все, конечно, в летнее время.

Вот это почти все, что можно сказать о культработе, так как ни равалецких других, ни работ—нет. Есть домно, но а незначительном, никого неудовольствием, количестве, тоже самое и с крокетом. В читальные газеты старшие. Именюк обложки

всех журналов, кроме „Печатника“ и „Друкаря“. Иногда к нам заглядывают и „Крокодил“, и еще какие-то „Огонек“, так что в части духовной пищи—выбор небольшой. Правда, в садике есть буфет, конечно, с пивом. Можно пивка и в кредит попить. Соломом, да пьющего человека полное удовольствие, но рабочие и слабо посещают сад, а все коровят зайти в сад другого союза. Там, говорят, лучше.

Зато пивком в лане культкомиссии, хоть отбавляй. Иногда—подумаешь: вот если-бы все их выполнит, наверное недалеко пришлось бы шагать до социализма.

Бывают концерты: из радио-станции, из просящая певичка споет что-нибудь очередное с фокстротным настроением. С кино—не повезло.

Вот и вся наша культработа.

Новичек

УСЛ. ДЛ. А
= НА
ВІСЛ. ПОСІЛКА

НАШЕ ТВОРЧЕСТВО

В. Лосский

Последний патрон

Руки устали заряжать винтовки.
Заблэбываясь, кашаями пулеметы, обсыпая свинцовым дождем базарную площадь и улицы, где пригнали вез-эры и офицеры.
Они выжидали.
Все равно большевистская кузца солдатских депутатов не уйдет: дом Совета окружен.
Раскин, председатель уездного Совета, знал, что дела плохи. Их всего двадцать человек, а против — весь город, все ищичество и кулачество.
Нужна помощь.
— Ребята, кто не боится смерти? Кто рискует пробраться на станцию и позвать помощь из Пензы?
— Все...
— Нет, надо двоих. Один не пройдет, другому удачи.
Передо мной двое. Попрошались.
— Сначала вылезем помошь, а потом умерем, — говорят. Ждите завтра к вечеру. Держитесь.
И тьма поглотила две тени.
Третий день самый тяжелый. Патронов

нет. Э-э-рам надо было покончить с Октябрем. Пусть в Москве власть большевистская, а здесь они не отдадут ее, какой то кучке создателей депутатов. Да и в Москве не уверялись большевиками.

Дом Совета опеченился. В окнах, в дверях и на балконах — пулеметы. Штыки бьются кровавым отблеском вечернего солнца.

Офицеры, с чердаков соседних домов, мотко выбивают защитников Октября.

Пулеметы замолчали — ленты пусты. Стволы винтовок остыли.

Концы
Города наступал...

— Н-ужели Октябрь погибнет? Нет! Этого не будет!

Раскин закричал: сдаемся...

У него, в барабана нагана, один патрон.

Для себя.

А на станции Инсар, что далеченько от города, по прямому проводу в Пензу:

— Дайте Прегубсовета.

— Есть.

— Кто? Курасв?

— Своей отряд... Э-э-ры, офицерство, город...

И все. Провод выключили.

Дом Совета пла.

Весь пясный поташник к Земской управе. Там съезд. Кулаки, мешане, требовали власти народа! — Смерть защитникам Октября. Долой большевиков.

Раскин просил последнего слова.

— Я председатель уездного Совета...

Меня избрал весь уезд... А вы, такая кучка, хотите стрелять нас... делегатов батраков и рабочих... Что ж стреляйте!

И надувала в кармине наган.

— Ну, обрелась таваня весь эд.

У двери стоил один из посланных на станцию. Раскин понял: отряд в городе.

— Ну? — грозно крикнула. Я прикажваю сдать оружие! Или... и повел рукой к выходу.

Двери распахнулись. Пулеметы нащепили шомпол в глаза собравшимся. За стеклами окон блеснули штыки.

Отряд рабочих пошел во время.

БЕЗ ЗАГЛАВΙΑ

Боговы овечки

В Черкаской типографии, во время празднования революционных годов, «судно дня» в рабочих переделках дела не вышло на работу.

Смердящее «жадило» в херсонской стенгазете

Заслужив увагу ВУЧК, Херсонского группкум и редколлегий стенгазеты херсонской дружины на неинициативный та-ваканий интереснейший мир, помещен в местной стенгазете. Вроде подкавал-яйский «Жадило».

(23 постановки постановки стипен-диал на 2-й Всероссийской конференции докторов)

Из Херсона, стенгазета
Так, извращая на вид,
Но, в газете стих поэта,
Вот о чем он говорит:

Эй, вы, милые свери,
Моисей, Хам, ой вый мир,
Синюго, вишь, забрали,
Кабур устрояли и тир.

Так и давшие в этом роде
Коль прочтешь, ахало тошнит.
Но в Херсоне, видно, в моде —
Сей поэт-антисемит.

Все в нем черной стоней дышет,
От начала до конца.
Редколлегия же не слышит —
Смирный запах молодца.

Не мешало бы группкум —
Стенгазету просморгнуть,
А поэтика такого —
По асалукам сильно взглянуть.

«Комборьбезовская идиллия»

Харьковская типография «Комборьбеза» постановку заглянула, что стоит лишь дотронуться до какого либо предмета или матери-иала, как на ваших руках, сей-час же, образуется пласт голян-пучков на 6.

Пыль свинца и пыль бумаги,
Словно пала тень.
Вот нужна, брат, иде оаина —
Проработать день.

Грязь крутом, куда не глянешь,
Квадратом на пять,
На реалах, под реалом,
Всюду грязь видать.

Горы сипи, тьма разбору,
Шпаций не найдешь.
Приступая же к набору —
Жизнь всю проклянешь.

Ищешь транку и перстатку,
Ходишь, как шальной.
Ох, уж эдешние порядки...
Ну, хоть волком вой!

Если надо набрать строчку —
Титульным шрифтом,
Потом смочишь всю сорочку —
Шрифт ища крутом.

Вот такие-то порядки
Завел «Комборьбез»
Восемь тысяч, без оладки,
Наберешь, в обрез.

На работу не являемся,
Хоть работать нам не лень.
В синягоу отпраляемся —
Прославлять там «судный день».

Бога мы рабы синиревые.
Нас лишь девять человек.
И два революционных —
Не затронут нас во время.

От культуры отрекаемся,
(Утешения в ней нет).
Откровенно нам признаемся —
Чужд для нас культурный свет.

Что прогуды — расточительность
Говорил нам не раз...
Что ж, производительность,
Подымают пусть без нас.

Перепутали

Касса взаимопомощи Берд-чевской секции раб. печати от-читалась о своей деятельности. Работы — ну, да, не поднимет, но придала ее удовлетворитель-ной.

— Вот крыла, так крыла! Ажно в споте.

— Рестрату?

— Нет. Рестрачивать вечно.

— Переизбавля?

— Тоже нет. Даже наоборот.

— А линия?

— Линию считают правильной.

— Ну, тогда перепутали резолюции.

ЮРИДИЧЕСКАЯ СТРАНИЧКА

Новые правила о трудовых конфликтах

С 1/XII с. г. начнет применяться закон Центрального Исполнительного Комитета и Совнаркома СССР от 29-го августа 1928 года, устанавливающий новые правила о трудовых конфликтах.

Правила эти вводят ряд весьма существенных изменений в отношении разрешения трудовых споров расценочно-конфликтными комиссиями и трудовыми судами (Трудовой суд). (Особенно касаются эти изменения сроков (исковой давности), в течение которых рабочий и служащий должен заявить о конфликте или о своих требованиях к нанимателю (к заводу, управлению).

Существовавший порядок. По действовавшему порядку (статья 168 КЗТ), все споры между администрацией и рабочими на почве применения наемного труда могли рассматриваться либо в принудительном порядке — трудовым судом, либо в порядке примирительного разбирательства — расценочно-конфликтной комиссией.

Почти по любому из сказанных конфликтов работник мог обратиться или в РКК, или, минуя РКК, непосредственно в трудовой суд. Лишь по кругу узких расценочных (тарифных) вопросов и по вопросам установления новых (на будущее время) условий труда (разбика на разряды, установление и пересмотр норм, сменок и т. п.) споры подавались рассматриваться только в РКК, а при отсутствии соглашения — в примкамере и третейском суде.

Между прочим, часто испытывались затруднения в отношении дальнейшего направления конфликта в случае недостижения соглашения в РКК, именно — подавался ли спор в дальнейшем рассматриванию в суде или по примирительной-третейской линии? Эта неясность и затруднения порой без нужды создавали затяжку. Но кроме того, обход РКК, путем непосредственного заявления конфликта в трудовой суд, в ряде случаев не отменял практической неособразности. Правильное разрешение трудовых споров требует, как общее правило, близкого знания производственной обстановки, учета особенностей работы и условий возникновения конфликта. Между тем, многие из этих моментов при непосредственном разбирательстве ускользали от внимания суда, если конфликт предварительно не рассматривался в РКК.

Новый порядок. По закону от 29-го августа, обязательному рассмотрению в РКК подлежат не только, как называемые, расценочные вопросы, или, правильнее сказать, вопросы об установлении условий труда на будущее время (новые расценки, новые нормы и т. п.), но и большой круг, как принято говорить, исковых вопросов (т. е. конфликтов, вытекающих из условий труда, уже установленных законом, коллективным или трудовым договором и правилами внутреннего распорядка).

Статья 12-я сказанного закона, приблизительно, гласит: обязательному рассмотрению в РКК, как основной первичной инстанции, подлежат конфликты по вопросам: по 1-х, перевода на другую работу, сохранения заработка и выходного пособия в случае перевода; по 2-х, оплаты при невыработке норм; в 3-х, оплаты простоев; в 4-х, размера оплаты за время испытания; в 5-х, оплаты сверхурочных работ; в 6-х, оплаты при выполнении работ разной квалификации при самостоятельности; в 7-х, оплаты за время отстранения от работы; в 8-х, размера причитающейся работнику премии; в 9-х, выдачи денежной компенсации за непредоставленный отпуск; в 10-х, компенсации за использованный инструмент принадлежащий работнику; в 11-х, выдачи спецодежды и спецуслуг или компенсации за них; в 12-х, выплаты выходного пособия в том случае, когда работник вынужден по вине нанимателя прекратить работу; в 13-х, вычета за порчу материалов приспособлений, изделий и оплата брака и в 14-х, увольнения, по непергодности и за неисполнение обязанностей.

Значение обязательного рассмотрения. Итак, если по какому либо из перечисленных вопросов, возникает конфликт между работником и администрацией, — то этот конфликт должен быть обязательно передан на разрешение в РКК. Ни в какой другой орган, кроме РКК, обращаться с конфликтом, по означенным вопросам нельзя. В частности, суд не вправе по закону, разбирать спор ни по одному из вышеперечисленных вопросов прежде, чем этот вопрос будет рассмотрен в РКК. И лишь в том случае, если в РКК вопрос не получит разрешения, — т. е. если по конфликту не будет достигнуто соглашения, — дело подлежит передаче по вышеозначенным вопросам в трудовой суд,

по вопросам установления новых условий труда — в примкамеру или третейский суд.

Направлении конфликта по выбору. Новый закон, однако, не требует, чтобы абсолютно все конфликты подавались обязательному рассмотрению в РКК. Из приведенного перечня вопросов мы видим, что вопрос под цифрой 14 — об увольнении по непергодности или за неисполнение обязанностей — должен быть обязательно рассмотрен в РКК. Конфликты же об увольнении на разрешение либо в РКК, либо прямо в суд. Например, спор о неправомерности увольнения при сокращении штатов, вследствие неуважительного прогула; по поводу восстановления отстраненного от работы ввиду прекращения дела за отсутствием данных для привлечения к уголовной ответственности; увольнение с нарушением ст. 36, 37 КЗТ (увольнение вследствие отказа от неправомерного перевода); увольнение без соблюдения ст. 160 КЗТ (увольнение члена ФЭМ и рабочей части РКК без предварительного согласования с союзом). Конфликт по каждому из этих случаев может быть передан по усмотрению работника или в РКК, или заявлен непосредственно в суд. Также, скажем, и конфликты по поводу подменных, командировочных, выходного пособия ввиду увольнения без предупреждения, по рационализации и т. п., — могут быть переданы по выбору: либо в РКК, либо в суд.

Сроки для РКК. Для подачи в РКК заявления о конфликте закон устанавливает такие обязательные сроки:

- 1) по делам увольнения — 14 дней со дня предъявления увольнения по расчету;
- 2) по вопросам оплаты за произведенную сверхурочную работу — 1 месяцу со дня возникновения права требовать оплаты. Этим днем, по нашему, следует считать по полиграфпредприятиям день ближайшей к произведенной сверхурочной работе выплаты заработной платы. Например, сверхурочная работа выполнена в промежутке от 1 по 10 последнего месяца. Оплата нормально должна последовать в ближайшую получку за первый полугодик. При получении, скажем, 15 или 17, за сверхурочные почему либо не выписано. В течение месяца (в нашем примере) от 15 или 17 должно быть подано заявление об оплате сверхурочных;
- 3) для требований по всем остальным вопросам (значит, кроме увольнения и оплаты сверхурочных) установлен срок в 3 месяца с момента возникновения права на предъявление этого требования. Например, выполнение работы, оплачиваемой по высшей квалификации отсутствующего, кончилась с момента возвращения замещаемого. В выплате разницы отказано. Заявление о выплате должно быть подано в РКК в течение 3-х месяцев со дня, приблизительно, возвращения замещаемого. Или отпуск может быть предоставлен в течение года (по календарю возможно иное). В декабре окончательно выясняется невозможность предоставления отпуска. В течение 3-х месяцев от соответствующего числа декабря должно быть подано заявление в РКК о выплате денежной компенсации.

Случаи обращения в суд. В трудовой суд конфликт может быть заявлен, во-первых, во всех тех случаях, по которым обращение в РКК не обязательно (спор об увольнении по сокращению, о подменных и т. п.); во-вторых, по исковым вопросам, которые первоначально должны быть рассмотрены в РКК, — если по ним не было достигнуто соглашения; и в-третьих, когда решение РКК по исковому конфликту отменено в порядке надзора инспектором труда (инспектор труда может также передать дело в РКК для нового рассмотрения).

Сроки для заявления в суд. Для подачи в сказанных случаях заявления в суд закон в зависимости, главн. образом, от характера конфликта, устанавливает следующие сроки:

- 1) по делам об увольнении — 14 дней со дня предъявления расчета, если конфликт не рассматривался в РКК; если же конфликт рассматривался в РКК, но соглашения не было достигнуто, — то в течение 14-ти дней со дня уведомления работника о том, что решение РКК не состоялось;
- 2) по всем делам, решения РКК по которым отменены инспектором труда в порядке надзора, — 14 дней со дня извещения об отмене решения;
- 3) для прочих исков, не связанных с увольнением, предъявляемых в суд, ввиду недостижения соглашений в РКК — 3 месяца, — и также со дня извещения, что решение РКК не состоялось.

Последствия пропуска сроков. Закон устанавливает крайние ограниченные сроки.

Вместе с тем, новые сроки (а также ограничение подачи жалоб — о чем ниже) должны ввести строгий порядок быстрого разрешения конфликтов, решительно ликвидировать волокиту, неразбериху, различные затруднения в этом отношении и покончить с трусоватой тактикой отдельных работников.

Бывали нередко случаи, когда работники несмотря на наличие законных оснований не представляют во время службы никаких претензий. Но стоит наступить увольнению, — как на большой счет высчитывается счет за счетом: и исполненная работа в выходные дни года за два назад, и неисполненная, к примеру, сорокдед лет за пять (и такие случаи встречались), и сверхурочные с момента работы на предприятии и т. д. и т. п.; не говоря уже, о порой, совершенно изматывающей заявлении о конфликте по поводу увольнения. В подобных случаях устаревшие форматы, часто лишая возможности даже доказать правоту работника, при всей фактической основательности его требований.

Обышение в этих случаях трагедно: опасение своевременным требованием возмещения против себя администрацию; опасение притеснений, увольнения. Не приходится говорить, что такая тактика, при наличии требований, обеспеченных законом или коллективным, не правильна. Следует сказать, что большая доля иним в этих случаях лежит на ФЭМК.

Новые сроки, введенные с 29-го августа, формально кажутся концом этому делу.

Если установленный срок для своевременного заявления конфликта в РКК или суд пропущен, — работник теряет право требовать удовлетворения, даже если по закону или коллективному он имел бы основания получить удовлетворение. Таким образом, по новому закону заявление, поданное в РКК или суд с пропуском установленного срока, подлежит оставлению без рассмотрения (не должно рассматриваться по существу).

Возможно ли исклучение? Из этого правила, которое подлежит строгому соблюдению, — закон допускает некоторые отступления. Так, например, если срок был пропущен по уважительной причине (болезнь, лишавшая возможности сделать заявление в течение срока; нахождение в командировке в означенный период и т. д. и т. п.), расценочно-конфликтная комиссия, равно как и суд, могут разорвать заявление, поданное с пропуском установленного срока.

Облава в это время, как и в это время, новый закон оставляет возможность для недолгой работы, обращаться с жалобой. Но, чтобы пресечь волокитную затяжку разрешения трудового конфликта путем подачи жалоб во всевозможные места, органам и лицам в сроки и без всяких сроков (что имело место), — закон от 29-го августа:

- 1) до крайнего минимума сокращает инстанции, куда можно жаловаться;
- 2) крайне ограничивает случаи и основания к подаче жалоб (или возбуждения протеста);
- 3) устанавливает сокращенные, жесткие сроки для подачи жалоб в предусмотренных случаях, с оставлением жалоб без рассмотрения в случае пропуска сроков.

Порядок и срок обжалования в РКК. Постановления РКК окончательны. Ни в чем одобрении, санкции или утверждения — они не нуждаются.

За правильной организацией и правильной деятельностью расценочно-конфликтных комиссий, как паритетных органов, признавая, по закону, наблюдать органы труда. (Это ни в какой степени не устремляет прав, обязанности и необходимости для профгрупп руководить рабочими частями РКК). Поэтому, решения РКК могут быть отменены единственно отделом (инспектором) труда и при том только в порядке надзора. Это значит, что лишь в порядке проверки, не допущено ли было при постановлении решения РКК существенного нарушения правил об РКК; нарушения закона или коллективного в сторону ухудшения. Решение может быть отменено также: а) в случае подложности документов или ложности сведений, на основании которых состояло решение РКК. Подложность и ложность должны быть установлены в судебном порядке, б) в случае обжалования таких обстоятельств (но не документов), которые не были известны РКК, но которые имеют существенное значение и могли бы изменить решение.

Жалобы на постановления РКК и заявления об их отмене в порядке надзора могут быть поданы каждой из сторон (работником и профсоюзом или администрацией) в 14 дневный срок с дня извещения о состоявшемся решении.

Инспектор труда может в без заявления стороны, по собственной инициативе, отменить, в порядке надзора, решение РКК,

однако, при неизменном условии, что со дня решения не прошло 3-х месяцев.

Приостанавливается ли исполнение? Как общее правило, подача заявления об отмене, в порядке надзора — постановления РКК — не приостанавливает исполнения этого решения. (Закон значительно упрощает получение приказов по решениям РКК. Отдел Труда avoids отношения, которое прямо и служит исполняющим лицом). Но инспектор труда в, право, если признает необходимым, приостановить исполнение. Однако, это не может вызвать большой задержки, так как закон обязывает органы (инспектора) труда рассмотреть заявление об отмене в порядке надзора постановления РКК в срок, не позже 7-ми дней со дня заявления.

Возвращается ли полученное? Жалоба не приостанавливает исполнения. Вследствие этого, допустимо, что на основании обжалованного решения РКК могут быть выплачены те или иные суммы. (Конечно это редко возможный случай). Но, если впоследствии исполненное решение РКК подвергнется отмене, — полученные суммы, — по закону, обратному изъятию отмени, не подлежат, за исключением того случая, когда отменное решение РКК было основано на подложных документах, представленных работником или сообщенных им ложных сведений.

Порядок и сроки обжалования судебных решений и изменений. В значительном ограничении и изменении вводит новый закон в порядок судебных разрешений трудовых конфликтов и обжалования судебных решений по ним.

Как и раньше, — решение (однако не всякое) трудового суда (трудсесии) может быть обжаловано в кассационном порядке в 14-дневный срок в окружном суде.

Когда не допускается жалоба? Но решение трудового суда в пользу ли работника, или в пользу нанимателя по иску, по которому отменяется только денежная сумма (без восстановления) в размере не более месячного заработка, — никакому обжалованию не подлежит.

При рассмотрении жалоб на прочие решения трудовых сессий (трудсудов) окружной суд может: либо жалобу оставить без последствий; либо решения трудсуда отменить и делегировать на новое рассмотрение с указаниями относительно последующего решения, либо, не пересылая дело на вторичное рассмотрение, вынести решение по существу. — если, как говорит закон, — фактическая сторона дела достаточно ясна или необходимо только указать мотивировку решения.

Исцение окружного суда, а равно и вторичное решение трудового суда, постановленные в соответствии с указаниями окружного суда, кассационной инстанции, никакому обжалованию ни в каких случаях не подлежат.

Добавим, что закон обязывает суды рассматривать трудовые дела в семидневный срок.

Такова в основном суть закона от 29-го августа с. г. о трудовых конфликтах.

Общаясь в законе стоит вопрос о возмещении за вынужденный прогул в случаях неправильного увольнения.

Вознаграждение за прогул. Факт неправильного увольнения может быть признан либо расценочно-конфликтной комиссией, либо постановлением трудового суда. При восстановлении на работе — неправильно уволенный имеет право получить вознаграждение за вынужденный прогул за время до одного месяца — безависо. Сверх же одного месяца, без ограничения времени — лишь при том условии, — если неправильно уволенный работник в течение месяца со дня увольнения зарегистрировался на бирже труда и не отказался без уважительных причин от предлагаемой биржей работы.

Зарплата и пособие по соцстраху, если таковые неправильно уволенный имел в перерывах работ, подлежат вычету на признанного вознаграждения за вынужденный прогул.

Отвественность за нарушение закона. Новый закон категорически подчеркивает необходимость принятия мер, которые бы обеспечивали действительное привлечение к уголовной, дисциплинарной и (в соответствующих случаях) к материальной ответственности всех лиц, нарушающих закон о труде (в, инцидент, и коллектор), в частности, производящих неправильное увольнение работников.

В законе оговорены некоторые моменты в отношении рабочих частей РКК, могущие иметь в этом смысле значение.

Но этот вопрос подает особую освещенно и самостоятельную проработку, как и закон в целом, ФЭМК и рабочими частями РКК.

Закон опубликован в газете «Известия ЦИК СССР» за 12-13-е сентября, а также в газете НКТ СССР о введения закона в «Труде» от 16/Х с. г.

А. Капкин

Ш А Х М А Т Ы

под редакцией
тов. Григоренко

Ш А Ш К И

под редакцией
тов. Галактионова

Окончание партии
Черные: Яновский

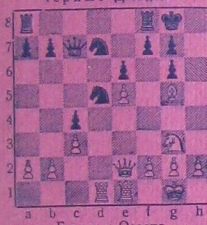

Белые: Рубинштейн

Из турнира в Марнебалье 1925 г.

1. Кd4—g5! (Начало маленького фienверка, заманивающего партия в несколько ходов); 2. Kg5—e6. После сделанного хода белые форсируют мат в 8 ходов); 3. Cd3-h7+, Kpg8—h8; 3. Cb2: g7+! Kph8: g7; 4. Фc2—g6+, Kpg7—h8; 5. Лb3—h3, Фd8—d7! 6. Ch7—g8+, Фd7: h3; 7. g2:h3, Лh8—f7; 8. Cg8:f7, Ф; 9. Фg6—h6x.

Окончание партии
Черные: Давидсон

Белые: Оланда

3-я партия матча 1927 г.

1. h2—h4, b7—b5; 2. h4—h3, g6:h5; 3. Kg3:h5, g7—g6 (положение черных уже плохо, Гроуано Cg5—h6. Ход в тексте слишком ослабляет черные поля в позиции короля, что немедленно и вскрывает белым); 4. Лd1: d3! (устраивая одного защитника п. f6); c6:d5; 5. Kh5—f6+, Kpg6—g7 (Есн 5—K: f6, то 6. Cc6, Фd7: 7. Фd2, Kph7: 8. Лe3 и выигр.); 6. Kf6: d5, Фe7—c5; 7. Cc5—f6+, Kd7: f6 (Есн 7—Kpg8, то 8. Фd2, K: f6; 9. e5: f6, Kph7: 10. Лe7+ и выигр.); 8. e5:h6+, Kpg7—h6 (Или 8... Kph7; 9. Ф 3, Лh8: 10. Фh5+, Kpg8: 11. Кe7+, Ф: e7; 12. 6: c7, Лh8: h3; 13. e7—e8Ф+ и выигр.); 9. Фe2—e4+, g6—g5; 10. Лe1—e3, Сa5: g5.

Всесоюзный шахматный турнир
печатников по переписке

Этот турнир, для членов ПСРП, организованный в нескольких группах, по 10 человек в каждой. В каждой группе грем победителям будут выданы призы. Уже две группы начали игру.

Желающие участвовать в шахматном турнире по переписке должны заявления и свой адрес направлять: г. Москва, Солянка, 12. Дворец Труда, комната № 528. Журнал "Печатник". И. Сергееву.

Шахматный турнир в Днепрепетровске

В августе с. г. в объединенном саду печатников и швейников состоялся шахматный турнир, организованный правлением сада.

Всего участвовало 17 человек.

Места заняли: 1—Гуревич +14 (участвовавший вне конкурса); 2—Кошкин +13; 3, 4, 5.—Вордцевский, Вайнер, Дробинкин по +10 1/2; 6, 7—Ионя К., Губенко по +9; 8, 9, 10—Шнейдеров, Врубель, Ионя Г. по +8 и т. д.

Победитель турнира получил призы. Набравшим 50% очков выданы специальные удостоверения.

№ 19.—Обратный кол

Играна в турнире печатников и швейников
г. Днепрепетровска

Кошкин—Вордцевский

1. c3—d4 f6—g5, 2. b2—c3 g7—f6, 3. g3—h4 g3—f4, 4. e3: g5 h6: f4, 5. a1—b2 b6—c5, 6. d4: b6 c7: a3 (первый предпринимает фланговую игру; но, здесь можно и 6...a7: c5 с игрой по центру); 7. f2—e3 (при f2—g3 черные отвечают f6—e5 и партия белых плоха, из-за не развитости левого фланга) f6—g5, 8. h4: f6 e7: g5, 9. c3—d4 d6—c5, 10. d4: b6 a5: c7, 11. b2—c3 h8—g7, 12. g1—f2 h8—e7, 13. c3—d4 g5—h4, 14. e3: g5 h4: f6, 15. h2—g3 g7—h6, 16. g3—h4 c7—b6 (здесь лучше было бы c7—d6, не боясь постановки белыми кола на c5, и затем, выходом шапки b8 с продвижением ее далее, по линии двойника создать возможность атаки на правый фланг белых); 17. a3—b4 b6—a5, 18. b4—c5 d6—c7, 19. d2—e3 e7—d6, 20. c1—d2 d5: h4, 21. d6—c5 f6—d4, 22. e3: a3 a7—b6, 23. a3—b4 a5: c3, 24. d2: b4 b8—c7, 25. b4—a5 b6—c5, 26. f2—e3 e7—f6, 27. e1—d2 h6—g3, 28. d2—c3 a5—b4, 29. c3—d4 b4—a3, 30. d4—c5 a3—b2 Ничья.

№ 20.—Центральная

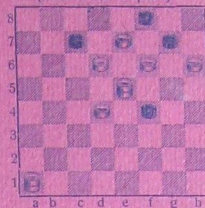
Играна в Харькове, не глядя на доску.

Риммер

1. c3—d4 d6—c5, 2. b2—c3 e7—d6, 3. a1—b2 f6—g5, 4. g3—h4 b8—c7 (ход проигрывающий партию; следовало играть g7—f6); 5. h4: f6 e7: g5, 6. h2—g3 g5—h4, 7. g3—h4 f3—e7, 8. g1—h2 g7: f6, 9. a3—b4 c5: a3, 10. f4—e5! d6: f4, 11. e3: g5 h6: f4, 12. f2—g3 h4: f2, 13. e1: g7 h6: f6, 14. d4—c5 b6: d4, 15. c3: g7. Белые блистали выигранной партией.

Задача № 6

И. В. Витанин, Харьков
(Печатается впервые)

Белые: а. а1, e5; пр. d4, d6, e7, f6, h6 (7)

Черные: пр. c7, f4, f8, g7 (4)

Белые начинают и запирают простую черную одну шапку

ЗАГАДКА

Что за чудак!— Отгадай!

Друг против друга сидят, друг на друга не глядят,— не журагут, а друг на друга замыкаются?

Рукам воли не дают, драться не дерутся а борются, хоть не силой, а умением? Молчком молчат, ничего не говорят, а друг другу перекают, один предполагает, а другой располагает?

Не лети, а глаз с куколки не сводят, да по столику ли водят?

Скупать не скупать, а арестными тисками акоником вздыхают, окаяют да головами покачивают?

Не пляшут, не поют, в молчанку играют, а неселье знают. Врозы чувствуют, врозы думают, врозы действуют, а врозы не раскодились?

Узнав чудак? А сам ты каков? Не бываешь таков?

◆ За границей. На международном турнире в Кисингеме I приз взял Боголюбов, II—Капабланка, III и IV разделили Эйве и Рубинштейн.

◆ На международном турнире в Буаппеште (с более слабым составом) I приз завоевал Капабланка, II—Маршал.

◆ Первенство мира. Чемпион мира Алексин в беседе с Боголюбовым заявил, что если до 29 ноября с/г со сторонами Капабланка не последует вызова на матч-реванш, то он согласен сыграть матч с Боголюбовым весной 1929 г.

Шахматист и шашкист!

Решения задач посылайте
т. Григоренко (Харьков), Алекса-
ндру-Невский пер., 4)
и т. Галактионову (Харьков),
Донец-Захаржевская, ул.
типogr. Фрунзе).

Сведения о количестве безработных на 1/X — 1928 г.

Название города	Наибольшее количество в одном из кварталов	Периодическое количество в среднем по кварталам	Процент профессиональных рабочих	Процент профессиональных рабочих	Итого безработных	Название города	Наибольшее количество в одном из кварталов	Периодическое количество в среднем по кварталам	Процент профессиональных рабочих	Процент профессиональных рабочих	Итого безработных		
Харьков	135	159	247	271	305	1117	Купянск	4	—	4	7	—	15
Киев	67	41	88	103	312	611	Умань	8	8	4	10	1	31
Одесса	51	21	41	187	61	361	Николаев	14	2	14	4	5	39
Днепропетровск	63	28	91	79	85	346	Зинковск	1	—	4	3	2	10
Артемовск	31	19	8	25	21	104	Медитополь	—	4	5	6	4	19
Сталино	6	3	1	2	16	28	Крив.-Рог	—	1	—	1	2	4
Полтава	26	12	10	7	19	74	Прилуки	3	2	7	1	5	18
Сумы	16	8	16	7	6	53	Ровны	1	1	7	—	10	19
Винница	19	13	8	6	4	50	Аудия	—	1	—	—	8	11
Кременчуг	3	14	5	41	20	83	Тульчин	2	4	—	1	—	8
Луганск	3	2	4	6	9	24	Могилев-Под.	—	2	—	—	1	8
Марнуполь	12	7	17	—	16	52	Камениц-Под.	4	1	2	—	1	8
Черкасск	1	1	—	—	3	5	Проскуров	3	—	2	—	—	5
Бердичев	3	4	1	14	10	32	Житомир	14	13	12	19	13	71
Бахм	5	6	1	10	—	22	Шепетовка	—	—	—	2	2	2
						</							